

PODZIM

HAVEL: Kluci... já se strašně bojím.

KŘÍŽAN: Čeho se bojíš?

HAVEL: Bejt prezident. A že si teď dlouho pivo nedáme. A že mi utečete. A že já se tam ztratím v tom hradě.

Chci, abyste tam pracovali taky. Já to sám nezvládnou. Já nevím, Sašo, mohl bys být třeba můj mluvčí.

VONDRA: Mluvčí? Ty si ze mě děláš prdel, Vašku. Já jsem říkal, že mám psychosomatické potíže.

HAVEL: Tak já nevím co je tam ještě všechno za funkce. Tak třeba ministr... vnitra? A Jirka by si mohl vzít ministerstvo třeba zahraničí!

KŘÍŽAN: Vašku, já neumím ani slovo anglicky.

HAVEL: Sašo, ty umíš anglicky?

VONDRA: Trochu.

HAVEL: Tak bys mohl mít zahraničí ty. Studoval jsi ten zeměpis, ne? Tak aspoň znáš, jaká hlavní města ty státy mají.

VONDRA: Vašku, já nemůžu bejt ministr, já mám...

HAVEL: Psychosomatické potíže. Já vím... A Jirka by měl vnitra, tam nemusí umět anglicky. Kluci díky, koupil jsem vám za to saka.

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA 2015 VRCHOLÍ

5 současných **nizozemských** her v novém překladu

MARIA GOOS: OPONA!

ILJA LEONARD PFEIJFFER: NÁVOD NA JEŠTĚ LEPŠÍ ŽIVOT

MAGNE VAN DEN BERG: MOJE NENÁROČNÁ KOMEDIE PRO ČTYŘI OSOBY,
HRSTKU ČÍŠNÍKŮ A STŮL, KTERÝ ZŮSTÁVÁ OBSAZENÝ

ERIC DE VROEDT: JAK JSEM SE I JÁ NAUČIL MILOVAT NEJNOVĚJŠÍ POLITICKÝ ZÁZRAK

ERIC DE VROEDT: JAK JSEM HLEDAL ŠTĚSTÍ V GLOBÁLNÍM VĚKU

Prezentace překladů formou scénického čtení proběhne v listopadu 2015 ve Vile Štvanice.

Více info na: www.dilia.cz/dilna a eliasova@dilia.cz

PROJEKT VZNIKL ZA PODPORY HL. M. PRAHY A SPRÁVNÍ RADY DILIA.

OBSAH

Kontakty	2
DIVADELNÍ ODDĚLENÍ	3
Informujeme	3
Rozhovor	8
Premiéry a užití děl	11
Nabízíme – Cena Evalda Schorma za rok 2014	14
Nabízíme – Přeložené zahraniční hry	20
Nabízíme – Nepřeložené zahraniční hry	35
HUDEBNÍ ODDĚLENÍ	43
Premiéry a užití děl	43
Nabízíme – Hudebně – dramatická díla	44
LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ	47
Informujeme	47
Vydané knihy	48
Nabízíme – Literární díla	50
MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ	51
Informujeme	51
Rozhovor	52
Premiéry	54
Zastupujeme	55
REJSTŘÍK	56

**Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.**

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

ŘEDITEL

prof. JUDr. Jiří Srstka

SEKRETARIÁT ŘEDITELE

Eva Kraupnerová

tel.: 283 893 603

fax: 283 893 599

Ústředna:

tel.: 283 891 587

Záznamník (24 hodin denně):

tel.: 283 893 603

Linka pro volání z mobilu:

tel.: 606 614 658

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax: 266 199 876

referenti pro tuzemsko

tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí

tel.: 266 199 833

agentáž

Mgr. Marie Špalová

tel.: 266 199 861

Mgr. Helena Eliášová

tel.: 266 199 823

David Košťák

tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů

Mgr. Pavla Kačorová

tel.: 266 199 829

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862

referent pro tuzemsko

Jitka Tomešová

tel.: 266 199 817

referent pro zahraničí

Adéla Krátká Viceníková

tel.: 226 199 866

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Alena Jakoubková

tel.: 266 199 841

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax.: 266 199 876

referenti

Jan Rychta DiS.

Ondřej Šárek

tel.: 283 893 709

KOLEKTIVNÍ SPRÁVA

AUTORSKÝCH PRÁV

ředitel kolektivní správy

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862

EKONOMICKÉ ODDĚLENÍ

hlavní ekonom

Anna Tichá

tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny

Václava Kaplanová

tel.: 266 199 867

PRÁVNÍ ODDĚLENÍ

Mgr. Viktor Košut

tel.: 266 199 865

Mgr. Klára Parkanová

tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl

Zuzana Hůlková

tel.: 266 199 834

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz.

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz

Na webové stránce www.dilia.cz naleznete kromě kontaktních údajů popisy činností jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

VÍTĚZEM CENY EVALDA SCHORMA SE STAL PŘEKLADATEL OTTO KAUPPINEN

V rámci slavnostního večera v Divadle Na zábradlí s názvem Den D převzal Otto Kauppinen, student brněnské JAMU, Cenu Evalda Schorma za překlady her *Harmonie* Mika Myllyahy a *Hřiště* Okko Lea.

Cena Evalda Schorma za původní hru, dramaturgii či překlad hry (do češtiny dosud nepřeložené) je určena pro studenty a je spojena s finanční odměnou pro autora (nebo kolektiv). Cena je udělována každoročně na základě nominací, přičemž nominovat může jakákoli fyzická osoba, zejména však pedagogové a studenti výše uvedených škol a divadelní odborná veřejnost. Hlavním cílem je podpora a motivace mladých autorů a překladatelů v jejich autorské práci. Díla začínajících autorů se tak mohou dostat do širšího divadelního kontextu, než je samotná akademická půda. Cena Evalda Schorma se během své existence stala vedle Ceny Alfréda Radoka prestižním oceněním, uznávaným nejen v Čechách, ale i v zahraničí. Texty oceněné Cenou Evalda Schorma se doposud dočkaly více než 21 divadelních inscenací v profesionálních divadlech, např. v Národním divadle moravskoslezském Ostrava, Švandově divadle, Studiu Ypsilon, A Studiu Rubín, Městském divadle Zlín, Divadle Antonína Dvořáka v Příbrami, a 5 rozhlasových inscenací.

CENA EVALDA SCHORMA ZA ROK 2014

1. MÍSTO

Otto Kauppinen (JAMU) za překlady her Mika Myllyahy *Harmonie* a Okko Lea *Hřiště*

2. MÍSTO

Kateřina Holá (DAMU) za překlad hry Duncana Macmillana *Plíce*
Natálie Preslová (FFUK) za scénář k dokumentárnímu dramatu *Plné ruce revoluce* (spoluautor Janek Lesák)

3. MÍSTO

Ivo Kristián Kubák (DAMU) za dramaturgii románu *1913* (spoluautorka Marie Nováková)

Šimon Peták (JAMU) za původní hru *Hnízdo*

Oceněné texty jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Synopse her naleznete v těchto Zprávách DILIA.

DEN D V DIVADLE NA ZÁBRADLÍ

19. května 2015 proběhl v prostorách Divadla Na zábradlí Den D, kde představila svou činnost a dlouhodobé projekty na podporu českých autorů agentura DILIA. V rámci večera byla mimo jiné udělena také Cena Evalda Schorma, kterou získal mladý překladatel Otto Kauppinen, student brněnské JAMU.

„Cílem akce s názvem Den D bylo představit aktivity agentury DILIA, která se kromě své běžné činnosti pravidelně a dlouhodobě věnuje také podpoře nastupující generace divadelníků, a zároveň uděluje také plakety DILIA autorům starším za jejich celoživotní přínos“, upřesnil smysl úterňního slavnostního večera ředitel DILIA Jiří Srstka.

V rámci večera, kterým provázal Ondřej Cihlář, byly mimo jiné představeny knihy, jež získaly Literární grant DILIA. Ten je vyhlašován od roku 2012 a je určen českým nakladatelům a autorům na podporu knižního vydání dosud nepublikovaného a umělecky ojedinělého slovesného díla českého autora a poskytuje se rovným dílem nakladateli k uhrazení části výrobních nákladů a autorovi jako povzbuzení do další tvůrčí práce. Literární grant DILIA pro rok 2015 získalo nakladatelství

Jiří Tomáš – Akropolis na vydání knihy Václava Duška *Flákači* a také nakladatelství Vyšehrad, které připravuje vydání knihy Josefa Kolmaše *Pojednání o věcech čínských*.

Také Divadelní oddělení DILIA představilo své dlouhodobé projekty na podporu mladých českých divadelníků, mezi které patří mimo jiné Překladačská dílna DILIA, Divadelní grant DILIA určený studentům a série scénických čtení 3D. Jednou z hlavních aktivit na poli podpory mladých divadelních autorů je udělení Ceny Evalda Schorma. *„Smyslem tohoto ocenění je podpořit mladé autory, ale také inspirovat studenty k vlastní autorské či překladatelské tvorbě pro divadlo. Díky těmto aktivitám objevila agentura DILIA řadu dnes již etablovaných dramatiků a překladatelů,“* vysvětluje Zdeněk Harvánek, vedoucí Divadelního a Hudebního oddělení DILIA. Cenu Evalda Schorma, která je určena studentům divadelních škol za původní divadelní či rozhlasovou hru, dramaturgii nebo překlad, uděluje DILIA pravidelně již od roku 2001. V letošním roce se do finále dostalo 10 autorů, a to jak překladatelů, tak autorů původních her. Absolutním vítězem Ceny Evalda Schorma se stal překladatel Otto Kauppinen za překlady her *Harmonie* Mika Myllyahy a *Hřiště* Okko Lea. Úryvek vítězné hry *Hřiště* představila v rámci večera formou scénické skici režisérka Martina Schlegelová a Divadlo LETÍ. První místo v soutěži je již tradičně spojeno s finanční odměnou ve výši 10.000,- Kč. Finančního ohodnocení se dočkali také laureáti na druhém a třetím místě.

Vedle mladých a začínajících autorů ocenila Správní rada DILIA také autory za celoživotní dílo. Z rukou předsedy Správní rady DILIA Vadima Petrova převzali plaketu DILIA za úspěšnou uměleckou činnost Jiří Padevět a Petr Kofroň. Plaketu DILIA za dlouholetou a významnou podporu DILIA při řešení otázek autorskoprávní problematiky v zájmu autorů a nositelů práv převzali Vladimír Opěla, Jan Maxa a Helena Slavíková. *„Správní rada DILIA již několik let udílí plaketu DILIA, jejímž prostřednictvím chce ocenit umělce za jejich celoživotní umělecké tvůrčí počiny a aktivní činnost v kulturní oblasti. Společně s ostatními aktivitami tak chce DILIA ocenit kontinuuálně kulturní dění nejen v České republice“,* uzavírá Vadim Petrov.

HRY NOMINOVANÉ NA PRESTIŽNÍ CENU TONY V DILIA

Další ročník světově nejsledovanějších divadelních cen vyhlásil své nominace.

Tony Award je cena udílená každoročně od roku 1947 vybranými pracovníky divadel a novináři v různých oblastech divadla, muzikálu a činohry. Získat ji mohou pouze inscenace a tvůrci z Broadwaye.

Výsledky Tony Awards budou slavnostně vyhlášeny 7. června. Tučně označené nominované hry jsou k dispozici v DILIA.

V kategorii nejlepší hra byly nominovány tyto tituly:

Hilary Mantel, Mike Poulton: Wolf Hall and Bring Up The Bodies

Ayad Akhtar: Disgraced

Robert Askins: Hand to God

Simon Stephens: Podivuhodný případ se psem

V kategorii nejlepší znovuuvedení hry byly nominovány:

David Hare: Skleněný strop

Bernard Pomerance: Elefant

Keneth Lonergan: This Is Our Youth

Moss Hart, George S. Kaufman: Do hrobu si to nevezmete

Mimo jiné nominaci za nejlepší ženský herecký výkon obdržely

Paralelní světy autora **Nicka Payna**.

Tučně označené nominované hry dostupné v DILIA. Dotazy a objednávky na e-mail: kostak@dilia.cz

CENY SACD 2015 UDĚLENY

Dne 15. června 2015 proběhlo v zahradách SACD slavnostní předávání Cen SACD 2015. SACD každoročně uděluje své Ceny umělcům z mnoha kulturních oblastí (divadlo, televize, rozhlas, hudba, režie, choreografie, cirkus, performance, one-man show a další). SACD svými Cenami oceňuje také dramatické autory.

Hlavní divadelní cenu Prix Theatre obdrželi **Éric Assous** a **David Lescot**.

Hry Érica Assouse v DILIA:

Můj nejlepší kamarád (Mon meilleur compagnon) přeložil Alexander Jerie

Švagřičky (Les belles-soeurs) přeložil Alexander Jerie

Rodinné tajemství (Secret de famille) přeložil Jaromír Janeček

Manželské iluze (L'illusion conjugale) přeložil Alexander Jerie

Herci jsou unaveni (Les acteurs son fatigués) přeložil Alexander Jerie

Horská dráha (Les montagnes russes) přeložil Alexander Jerie

Údržbář (Le Technicien) přeložil Alexander Jerie

Štěstí (Le Bonheur) přeložil Alexander Jerie

Obyčejný den (Une journée ordinaire) přeložil Jan Cimický

Manželé v nesnázích (Couple en danger) přeložil Alexander Jerie

On ne se mentira jamais! (nepřeloženo)

Hry Davida Lescota v DILIA:

Evropská (L'Européenne) přeložila Kateřina Neveu

Synopse her naleznete na www.dilia.cz/synopse-her. Texty v elektronické podobě jsou k dispozici v DILIA. V případě zájmu pište na eliasova@dilia.cz.

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA DILIA 2015 – NIZOZEMSKÉ DRAMA V PLNÉM PROUDU

Již po jedenácté pořádá agentura DILIA překladatelskou dílnu. Workshop je určen začínajícím překladatelům, ať už z řad studentů filologických oborů, či naopak studentů divadelních škol a dalších, kteří mají dostatečné jazykové vybavení a zájem o divadelní texty. Letošní ročník Překladatelské dílny DILIA je zaměřen na současnou nizozemskou dramatikou. Odbornými tutory jsou v letošním roce Veronika ter Harmsel Havlíková, Monika Loderová, Jana Pellarová, Marta Kostecká a Lucie Smolka Fruhwirtová.

V rámci Překladatelské dílny DILIA 2015 budou přeloženy následující tituly (v této chvíli uvádíme pracovní názvy her):

Maria Goos: **Opona!** (Doek!)
Stipendistka: Blanka Juranová (FF UP)
Tutorka: Jana Pellarová

Ilja Leonard Pfeijffer: **Návod na ještě lepší život** (Blauwdruk voor een nog beter leven)
Stipendistka: Markéta Kluková (FF UP)
Tutorka: Veronika ter Harmsel Havlíková

Magne van den Berg: **Moje nenáročná komedie pro čtyři osoby, hrstku číšníků a stůl, který zůstává obsazený** (Mijn Slappe Komedie voor vier mensen, een handjevol personeel en een tafel die niet vrijkomt)
Stipendistka: Eva Bilská (FF UK)
Tutorka: Lucie Smolka Fruhwirtová

Eric de Vroedt: **Jak jsem se i já naučil milovat nejnovější politický zážrak** (mightysociety1)
Stipendistka: Veronika Horáčková (FF MU)
Tutorka: Marta Kostecká

Eric de Vroedt: **Jak jsem hledal štěstí v Globálním věku** (mightysociety4)
Stipendistka: Martina Veliká (FF MU)
Tutorka: Monika Loderová

V polovině června proběhlo úvodní setkání mladých stipendistek s jejich zkušenými tutorkami, které bylo zaměřené na praktickou přípravu budoucích překladatelek, tj. na základní informace ohledně specifik překladu divadelního textu, na stručný náhled do současné nizozemské dramatiky (příspěvek připravila Andrea Zbuzková), na problematiku autorského zákona, stipendistky se seznámily také se základními modely spolupráce překladatele s dramaturgem.

Během září dojde k dalšímu setkání všech účastníků, kde se budou probírat jejich zkušenosti s překladem, stipendistky budou mít šanci vzájemně si překlady ohodnotit a vyslechnout názory nejen svých tutorek, ale i svých kolegů.

Závěrečné setkání, během kterého budou vzniklé překlady (úryvky z nich) představeny formou scénického čtení, proběhne v listopadu 2015 ve Vile Štvanice.

Synopse překládaných her naleznete v tomto čísle Zpráv v sekci Nabízíme – Přeložené zahraniční hry. Originály překládaných textů jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Jejich překlady budou dostupné až po závěrečném čtení, do té doby na nich budou překladatelky pracovat.

Projekt vzniká za podpory Správní rady DILIA a hlavního města Prahy.

PROBĚHLA PREZENTACE 3D – TŘETÍ ROZMĚR SOUČASNÉHO DRAMATU

V rámci letošního ročníku mezinárodního studentského divadelního festivalu Zlomvaz, který v tomto roce spolupracuje s Pražským Quadriennale, připravila agentura DILIA společně s DAMU již pátý ročník projektu 3D – třetí rozměr dramatu. Během sobotního odpoledne 20. 6. 2015 byly formou scénického čtení ve sklepních prostorech Literární kavárny Řetězová uvedeny tři současné zahraniční hry.

Prvním scénickým čtením byla v režii Alžběty Burianové hra **Všední dny a extáze** německé dramatičky Rebekky Kricheldorf v překladu Jitky Jílkové.

Navzdory názvu nezná klasicky všední život ani jedna z postav, včetně té nejmladší jménem River, o kterou sice jde především, která se ovšem ve hře vůbec nevyskytuje. Proč se taky vyskytovat v rodině, kde se dědeček rozhodl být homosexuální, babička se z role babičky i matky vykoupla třiceti tisíci eur, maminka hledá dalšího a dalšího partnera svého dalšího a dalšího životního úseku a tatínek sbírá síly, aby přece jenom uskutečnil bližší neurčitelný, léta plánovaný projekt.

Druhé čtení patřilo opět německé dramatice, a to mrazivé hře autora Falka Richtera **Pod ledem** (překlad Iveta Ryšavá) v režii Kristýny Kosové.

Paul Niemand je kdysi úspěšným poradcem na konci kariéry. Už nedokáže dosahovat požadovaných výkonů a udržet tempo s mladšími kolegy. Ve svých až básnických ztvárněných monologiích se vrací do svého dětství, rekapituje svůj život a pomáhá odkrývat chlad a citovou prázdnotu, která se skrývá za vidinou ekonomické prosperity.

Třetí a poslední scénické čtení hry hvězdy současného německy mluvícího dramatu, Sibylle Berg, **Noční životy** v překladu Anety Hubinové připravili Ondřej Štefaňák a Kateřina Slezáková.

Petra a Petr, oba uprostřed čtyřicítky, se potkají na koktejl party. Jejich frustrace z obyčejnosti jejich životů, pocit, že se jim nic nepodařilo, ačkoli mají dobré platy, je k sobě až magicky přitahuje. Možná, že mohou nalézt štěstí s někým, kdo sice není princ / princezna z pohádky, ale jednoduše je s ním fajn. Petr a Petra si to myslí. Jsou tu ale také dva duchové, kteří jsou opačného názoru...

Poslední část projektu 3D byla věnována moderované diskusi na téma „Odcizení dnešní společnosti jako téma současné dramatiky“, kdy se inscenátoři, herci, studenti, návštěvníci festivalu a další zájemci setkali k rozhovoru o prezentovaných hrách. Diskuze se zúčastnily překladatelky Aneta Hubinová a Iveta Ryšavá. Diskuzi moderovala Tatiana Brederová, divadelní teoretička a publicistka.

Pátý ročník projektu DILIA 3D – třetí rozměr dramatu se setkal s velkým ohlaselem i návštěvností.

Projekt vznikl za podpory Správní rady DILIA a hlavního města Prahy.

DK

HRA ERVÍNA HODULÍKA 2 × ÚSPĚŠNÁ

Nejnovější hra mladého slovenského autora Ervína Hodulíka *Dvaja* uspěla ve dvou dramatických soutěžích najednou. Hra získala Cenu Českého rozhlasu v Dramatické soutěži o nejlepší původní divadelní hru (navazující na 22. ročník soutěže o Cenu Alfréda Radoka) v roce 2015 a dále Cenu Rádia Devín v dramatické soutěži Dráma 2015. Ervín Hodulík, absolvent katedry Teorie a historie divadla v Brně, sklízел se svou tvorbou úspěchy již v minulosti, kdy obsadil dvakrát 2. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma se svými díly *Absurdistán* a *Adam*.

DVAJA

Ervín Hodulík

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Děj hry se začne odehrávat v roce 1952 a vrací se zpět o dvacet let, kdy se dva přátelé – herec s lékařem – rozhodnou radikálně změnit své životy. Uvědomují si, že je to právě společnost, která jedinci nasazuje neustále nové masky, bez toho, aby měl možnost zvolit si vlastní. Rozhodnou se tedy, že si oba vytvoří vlastní identitu, kterou budou mít absolutně pod kontrolou a začnou žít úplně nový život.

V klerofašistickém Slovenském státě tak oba začínají žít nový život a hra se dělí na dvě linky. Bývalý herec využívá své vrozené schopnosti v politickém prostředí na Úřadě pro propagandu. Potkává se s reálnými postavami jako je ministr Alexander Mach, německý velvyslanec Killinger, režisér Ján Borodáč, nebo Imrich Kružliak. Tato linie je značně nadnesená a satirickým způsobem odhaluje pokrytectví a maloměšťáctví tehdejšího nacistického státu, který je dnes značnou částí veřejnosti považovaný za pozitivní událost. Racionálně založený bývalý lékař se naopak vydá duchovní cestou a stává se knězem, který v evangeliích hledá skutečné Kristovo poselství. Odstraňuje záznaky a hlásá jen kázání, čímž z boha dělá opět člověka. To se však nelíbí představitelům katolické církve, která se ve Slovenském státě stala tou nejvyšší výkonnou silou a má v rukou velkou moc. Vzniká tak konflikt dvou postojů na nahlížení na evangelia. Druhá linie se nese v duchovním rozjímaní a hledání smyslu života, který muž nakonec najde v lásce.

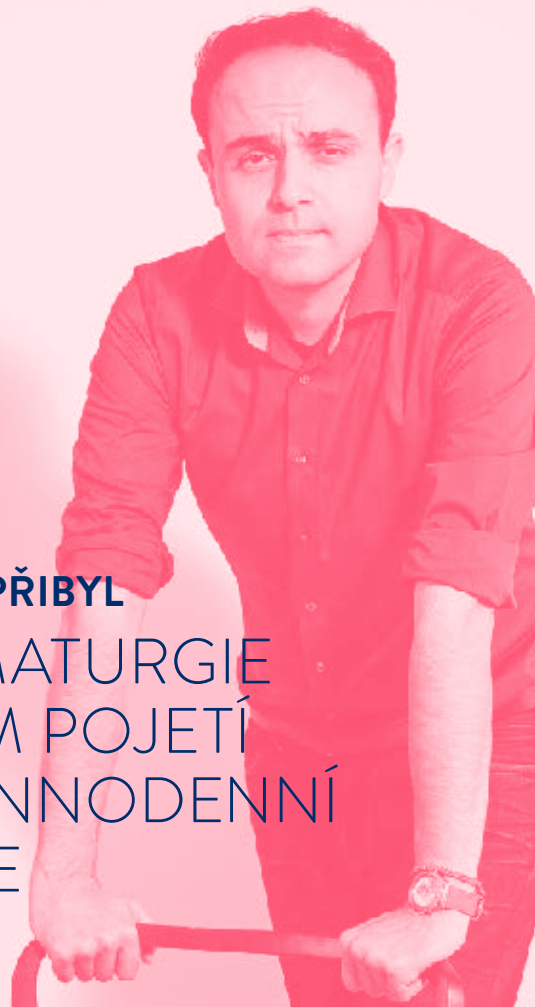
Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MŠ

Rozhovor

DANIEL PŘIBYL

**DRAMATURGIE
V MÉM POJETÍ
JE DENNODENNÍ
PRÁCE**

V září započne již čtvrtou sezónu jako umělecký šéf Městského divadla Kladno. Do divadla přináší exkluzivní tituly, k jejichž realizaci zve přední režiséry. V loňském roce bylo pod jeho vedením Městské divadlo Kladno nominováno na Divadlo roku. S Danielem Příbylem mimo jiné i o tom, jaké změny diváky čekají po otevření opravené historické budovy činohry, hovořil David Košťák.

Dane, krátce po svém nástupu do funkce uměleckého šéfa Městského divadla Kladno ses v jednom z rozhovorů nechal slyšet, že výsledky „dramaturgické práce se projeví třeba až po dvou třech sezonách“. Nyní máš za sebou již třetí sezonu. Jaké nejvýraznější změny jsi v repertoáru učinil? Splňuje jeho nynější podoba tvoje ideální představy, nebo je stále ve vývoji?

Když jsem nastupoval do funkce, začínala rekonstrukce historické budovy Městského divadla Kladno, která měla trvat asi rok a půl. Po třech letech stále není hotovo, stěhovat bychom se měli až na sklonku letošního roku. Tedy stávající podoba repertoáru odpovídá situaci celého divadla – je v mnoha ohledech provizorní. Ale proměna dramaturgického směřování nastala, v centru naší pozornosti jsou texty z 20. a 21. století a původní divadelní adaptace. Dobrovolně jsme se vzdali starších klasických titulů a zaobíráme se novější dramatickou literaturou od poloviny 19. století, která je klimatu mladého industriálního města přílehavější. Uvážlivě střídáme žánrové inscenace pro širší diváckou skupinu s náročnějšími komorními tituly. Především si ale zakládáme na soustředěné práci malého hereckého souboru, snažíme se nepodléhat provozním omezením velkého repertoárového divadla. Snad se výsledky dostavují, diváků nám rozhodně neubýlo, obavy z nevstřícnosti mé dramaturgie se naštěstí nepotvrdily. Divadlo

městského typu lze profilovat i skrze nepodbíživý repertoár, je-li prováděn na patřičně vysokém standardu, jsem o tom hluboce přesvědčen.

Městské divadlo Kladno se v loňském roce objevilo mezi nominacemi na Cenu divadelní kritiky za Divadlo roku. Spolu s nezpochybnitelnou kvalitou inscenací za to jistě mohl i svědomitý výběr titulů. Kde při sestavování dramaturgických plánů nejčastěji sbíráš inspiraci?

Dramaturgie v mém pojetí je denodenní práce, nelze si vzít dovolenou, přestat dočasně zpracovávat informace, podněty. Časem se z toho stane nezbytná profesní hygiena, ba i návyk. Sleduji pravidelně repertoár většiny českých a slovenských divadel, k tomu asi dvě stovky těch nejdůležitějších divadel a festivalů po celém světě, vybrané zahraniční časopisy, portály, fóra. Nejde ani tak o to „hledat nové hry“, mnohem důležitější je pojmenovávat si aktuální trendy, inovativní postupy v dramaturgii, režii, organizaci divadelního provozu, marketingu a práci s publikem atd. Jednotlivé informace jsou pro mě tedy druhotné, teprve jejich zařazení do celkového kontextu současného světového divadla mi přináší inspiraci.

Nelze si nevšimnout, že repertoár divadla tvoří z velké většiny zahraniční tituly. Ostatně je tomu tak u většiny divadel. Myslíš, že je to reakce spíše na kvalitu české dramatiky nebo na diváckou poptávku?

Odpověděl bych neslušně otázkou: kdy za posledních dvě stě let tento nepoměr původní tvorby vůči té překladové české divadlo zvrátilo? Nikdy, pouze se u dramatického importu měnily upřednostňované jazykové oblasti. A nejinak je tomu i u příbuzné dramatické tvorby pro televizi, tam dokonce platí kvóty, stanovující povinné procento české, respektive evropské tvorby ve vysílání. Kina také uvádějí výrazně vyšší

počet zahraničních filmů, snad rozhlasová tvorba by v tomto srovnání obstála lépe. Nepoměr je to tedy dlouhodobě ustálený a více než nad kvantitou měli bychom se zabírat kvalitou české tvorby.

Jací čeští autoři určitě stojí za pozornost? Myslíš, že se v české dramatece objevují nějaké nové trendy?

České drama prožívá období stagnace. Není to krize, není to útlum. Zkrátka se momentálně příliš nerozvíjí. Mnoho schopných tvůrců píše pro televizi, pro film, podílí se na muzikálových librettech, nakladatelské porozumění přeje české próze. A teď je zapotřebí, abychom se my, kteří máme možnost stimulovat novou tvorbu, vážně zamysleli nad tím, jak se o rozkvet dramatické tvorby starat. Spoléhalí jsme dosud na nahodilý výskyt nových autorů, přirozenou generační motivaci, zároveň odmítali jakoukoliv umělou platformu pro nové psaní – ale výsledky tohle číhání na trofej evidentně nenesou. Recept ovšem v rukávu nemám, jakkoliv bych restartu rád napomohl.

V příští sezóně se má otevírat budova Městského divadla Kladno po rekonstrukci. Ovlivní přechod z „prozatímního divadla“ Lampion na velkou scénu dramaturgii? Jak?

Od roku 2011 sdílí malý sál pro loutkové divadlo dva soubory, Divadlo Lampion a Městské divadlo Kladno. V lednu bychom měli začít hrát v opravené historické budově činohry, budeme mít tři hrací prostory: hlavní sál pro 300 diváků, komorní scénu s 80 místy a také divadelní kavárnu s pódiem, jakési café-théâtre. Rozvážou se nám tím ruce, ačkoli z ekonomických důvodů počet premiér v sezóně zůstane stejný – činohra jich bude mít 6 až 7 a Lampion 4. Návratem do hlavního sálu se vrátíme k velkoformátovým titulům s větším obsazením a rozmáklejší výpravou, prvními

tituly budou *Tančírna na Kladně*, variace na slavný film E. Scoly v režii D. Gombára, a původní adaptace Zolova *Zabijáka* v režii Jana Friče.

Na co můžeš diváky, ale i odbornou veřejnost nalákat v příští sezóně.

Aby se to pěkně pojilo s těmito Zprávami, upozorním na inscenaci dvou vysoce ceněných her francouzského dramatika Floriana Zeller *Matka* a *Otec*, které v překladu Michala Zahálky zastupuje právě DILIA. Za tu první obdržel Zeller Moliérovu cenu pro nejlepší hru v roce 2011, za tu druhou získal cenu vloni, kromě toho bylo pařížské nastudování i francouzskou inscenací roku. S režisérem Petrem Štindlem autora dobře známe, dvě jeho hry jsme uvedli v Klicperově divadle (*Ten třetí* a *Kdybys umřel*), Zeller nás tehdy i osobně v Hradci Králové navštívil. S jistotou znalosti jeho rukopisu jsme si troufli spojit obě hry do jednoho večera, českou premiéru chystáme na říjen.

DANIEL PŘIBYL

Vystudoval dramaturgii na DAMU na katedře alternativního a loutkového divadla. V roce 2005 založil divadlo Letí, které zpočátku i umělecky řídil. Cennou praxi v dramaturgii regionálního divadla získal v Klicperově divadle v Hradci Králové, pracoval pro televizi i film. Od podzimu 2009 působil více než tři roky jako dramaturg Nové scény Národního divadla. Ve své dramaturgické a publikační práci se zaměřuje zejména na klasické evropské drama a také na texty současných světových autorů. Uměleckým šéfem Městského divadla Kladno je od ledna 2013, od jara téhož roku vede také Divadlo Lampion.

Premiéry a užití děl

☆ první provedení

🏠 česká premiéra

2. 4. 2015
Národní divadlo Praha –
Činohra (Nová scéna ND)

Mike Bartlett
ZEMĚTŘESENÍ V LONDÝNĚ
Překlad: **Lucie Kolouchová**

2. 4. 2015
Divadlo Letí Praha
(VILA Štvanice)

Declan Greene
8 GB TVRÝHO PORNA
Překlad: **David Košťák**

2. 4. 2015
Divadlo Antonína Dvořáka
Příbram

Joe DiPietro
UMĚNÍ VRAŽDY
Překlad: **Adam Doležal**

3. 4. 2015
DISK Praha – Katedra
činoherního divadla DAMU

Dennis Kelly
**RITUÁLNÍ VRAŽDA GORGE
MASTROMASE**
Překlad: **Lucie Kolouchová**

10. 4. 2015
Divadlo loutek Ostrava

Vít Peřina
**HODINA KOMENSKÉHO
ANEB ŽIVOT J.A.K.
TROCHU JINAK**

Hudba: **Pavel Helebrand**

10. 4. 2015
Divadlo Antonína Dvořáka
Příbram
Jules Verne – **Vít Peřina**

**TAJEMNÝ HRAD
V KARPATECH**

12. 4. 2015
Divadlo na Orlí / Hudebně-
dramatická laboratoř JAMU Brno
Mario Buzzi – **Martin Sládeček**
PA-PAPAPA-PA-PA

1. 5. 2015
Studio Hrdinů Praha
**Ester Krumbachová – Jan
Němec** – Katharina Schmitt –
Jakub Režný
O SLAVNOSTI A HOSTECH

11. 5. 2015
Kašpar Praha
(Divadlo v Celetné)
Dennis Kelly
SIROTCI
Překlad: **Ester Žantovská**

12 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Premiéry

15. 5. 2015
Divadlo na Vinohradech Praha
David Hare
NEVZDÁVEJ TO
(GETHSEMANE)
Překlad: **Michal Zahálka**

16. 5. 2015
Naivní divadlo Liberec
Vít Peřina
KAPELA JEDE! ANEB NENÍ
PECKA JAKO PECKA

28. 5. 2015
Národní divadlo Praha –
Činohra (Stavovské divadlo)
Marius von Mayenburg
KÁMEN
Překlad: **Petr Štědroň**

29. 5. 2015
Městské divadlo Mladá Boleslav
Pavel Khek – Lenka Smrčková
CHAPLIN
Předloha: **Jan Mikulášek,**
Vladimír Fekar

30. 5. 2015
Klicperovo divadlo
Hradec Králové
David Drábek
ČESKÝ LES (CZECH FOR REST)

1. 6. 2015
Divadlo Alfa Plzeň
Vítek Peřina – Tomáš Dvořák –
Ivan Nesveda
CHA CHACHA ANEB CHARLIE
CHAPLIN A JINÁ CHÁSKA

2. 6. 2015
Divadlo Letí Praha
(Nákladové nádraží Žižkov)
Falk Richter
SMALLTOWN BOY
Překlad: **Helena Eliášová**

12. 6. 2015
Divadlo loutek Ostrava
Marta Gušniowska
VLKU, DOBRÉ CHUTNÁNÍ!
Překlad: **Jana Pithartová**

13. 6. 2015
Městské divadlo Kladno
(Divadlo Lampión)
Michal Ende – Helena Kebrtová
NEKONEČNÝ PŘÍBĚH
Překlad: **Eva Pátková**

20. 6. 2015
Slovácké divadlo
Uherské Hradiště
LewisCarrol – Jan Antonín
Pitínský
ALENKA V KRAJI DIVŮ
A ZA ZRCADLEM
Překlad: **Aloys a Hana**
Skoumalový

VÝHODNÉ PROVOZOVÁNÍ HER – ZAPLACENÉ ZÁLOHY

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za účtovatelnou zálohu 300–400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilla.cz/synopse.

JMÉNO AUTORA – NÁZEV HRY	% Z HRUBÝCH TRŽEB (ZAPLACENO DO)
Woody Allen – Prokletí žlutozeleného škorpióna	za 7% netto (30. 11. 2015, profesionální divadla)
Woody Allen – Zahraj to znovu, Same	za 7,7% netto (30. 6. 2016, profesionální divadla)
Woody Allen – Sex noci svatojánské	za 7,7% netto (3. 6. 2016, profesionální divadla)
John Patrick – Manžel pro Opalu	za 6% netto (31. 12. 2015, profesionální divadla)
Joseph Stein – Zorba	za 10% netto (31. 12. 2015, profesionální divadla)
David Mamet – Sexuální perverze v Chicagu	za 6% netto (30. 3. 2016, profesionální divadla)
David Mamet – Glengary Glen Ross	za 6% netto (6. 6. 2016, profesionální divadla)
David Mamet – Listopad	za 6% netto (12. 11. 2017, profesionální divadla)
Všechny hry Bernarda Shawa	za 9% brutto (1. 10. 2016)
Michael Cooney – Habaděra	za 6,5% brutto (31. 12. 2016)
Paula Vogel – Nejstarší řemeslo	75 USD netto za představení (31. 12. 2016, amatérská divadla)
Martin McDonagh – Osířelý západ	za 6,5% netto (do 31. 12. 2016, profesionální divadla)
Bernard Slade – Jen vzpomínky zůstanou	za 6% netto (31. 12. 2016, profesionální divadla)
Bernard Slade – Každý rok ve stejnou dobu	za 6,6% netto (7. 7. 2017, profesionální divadla)
Bernard Slade – Další roky ve stejnou dobu	za 6,6% netto (7. 7. 2017, profesionální divadla)
John Godber, Jane Thorntonová – Barmanky	za 6% netto (28. 2. 2018, profesionální divadla)
John Godber – Vyhazovači	6% netto (21. 5. 2018, profesionální divadla)
John DiPietro – Umění vraždy	7,7% netto z btto (2. 4. 2018)
Jerry Herman, Michael Steward – Hello, Dolly!	za 12% netto (1. 6. 2015–31. 5. 2018, profesionální divadla)
Johnnie Mortimer, Brian Cooke – Když kočky nejsou doma	za 6% netto (8. 2. 2020, profesionální divadla)
Reginald Ross – 12 rozhněvaných mužů	6% netto (1. 9. 2018)

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

TRHÁK – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

KOMEDIE – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

HRY SE ZPĚVY, MUZIKÁLY – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

HRY DOSTUPNÉ V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

KOMORNÍ HRY – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

HRY VHODNÉ PRO AMATÉRY – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

HRY VHODNÉ PRO DĚTI A MLÁDEŽ, POHÁDKY – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

LOUTKOVÉ HRY – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

NABÍZÍME

Cena Evalda Schorma za rok 2014

1. MÍSTO

HARMONIE (HARMONIA, 2009)

Mika Myllyaho

Finsko

Překlad: Otto Kauppinen

Žánr: hořká komedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena

OLAVI

Musím mít výzvy! Jinak uschnu. A navíc by ses nevydržela dívat na muže, který si pořád stěžuje. Jsi prostě taková. Začala bys mě nenávidět. Ztloustnul bych a díval se na Teleshopping. Baštil bych pizzu. Za pár měsíců bys mě vyhodila a sbalila bys toho režiséra, co běhá maratony a jezdí na kole. Šukali byste celé noci a přitom se mi smáli. Režiroval by Fausta a ze mě by se stal zhrzený člověk! Začal bych ráčkovat, chlastat a chodil bych po městě a pomlouval tě... Odporná kurva. Ty by sis udělala čtyři děti s tím maratonistou a byla bys šťastná. Rozkvetla bys. Já bych oslepl... A přišel bych na vaši svatbu hádat se a urazil bych tvou matku. A nakonec bych se odstěhoval do Polska dělat loutkové divadlo... Co na to říkáš?

Co dělat, když je pro vás práce nejdůležitější věc v životě, ale zabíjí vás? Olavi, divadelní režisér, si plánoval dát si v práci pauzu. Jeho poslední projekt ho dostal až na pokraj zhroutení, tak usoudil, že je nejvyšší čas, udělat si prázdniny. Olavi ale dostane nabídku na nejlákavější projekt ze všech a to: režirovat Goethova Fausta. Jakkmile uvidí u své přítelkyně Sanny návrh scénografie – perfektní skleněnou konstrukci, je ve světě divadla zpět. A zatímco se Sanna nemůže dívat, jak jde Olavi vstříc srdečnímu záchvatu, producent Alex se snaží udržet režisérovy extravaganční vize v rozmezí striktně daného rozpočtu. Olavi bude brzy donucen podívat se sám sobě do očí a zvážít svou kariéru, život i vztah... Podaří se mu opět nalézt rovnováhu?

Harmonie, drsná komedie o práci, lásce a vyčerpání, završuje Myllyahovu úspěšnou trilogii (*Panika, Chaos, Harmonie*). Komedie byla přeložena do angličtiny, němčiny a dánštiny.

Český překlad získal první místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2014.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HŘIŠTĚ

Okko Leo

Finsko

Překlad: Otto Kauppinen

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži

ANTERO

Dneska je středa. Zítra čtvrtek a potom pátek a víkend. Když je pátek, jde to poznat. Ve vzduchu je takový chvění, že je pátek a potom bude víkend. Lidi jsou úplně jiní než obvykle, třeba v úterý, kdy všichni jenom jsou. V úterý se prostě je, a nic víc. Je a je. Ale v pátek jsou všichni jakože hurá víkend. Když se třeba probudíš

v nemocnici z kómatu a vyjdeš ven, hned poznáš, že aha, teď je pátek, když jsou všichni taková. V neděli je to zase přesně naopak. To pak všichni, že co jsem to udělal, a proč vlastně jsem. Jaký je smysl života a kde je moje místo na světě –

Text *Hřiště* podává zprávu o fungování systému současné západní společnosti ve tvaru absurdní komedie. Jde o příběh dvou hlídačů hřiště na kraji města, Antera a Esy. Antero je pomalejší, ovlivnitelný a má tendenci mluvit rychleji, než myslí. Jeho nadřizený Esa mluví málo a je přesvědčený, že rozumí chodu světa. Nepřímo se v textu vyskytuje ještě jejich zaměstnavatel, Raakkonen, a Anterova sestra.

Text je na hlubší významové rovině konfliktem dvou principů. Jednak omezeného egoistického materialismu, cynismu pracujícího člověka, který si uvědomuje tvrdost systému, ale nemá potřebu jej měnit. Představitelem tohoto principu je Esa. Jeho antagonistou je Antero. Na první pohled se zdá být velmi naivní, zdání však klame. Jsou to spíše odpovědi na základní otázky o smyslu lidského života. Antero je jakýmsi latentním filosofem. Tyto dva principy autor vsazuje do prostředí, jímž je samotné Hřiště. Je to svět, který svoje obyvatele stahuje k malosti a brání jim v rozletu. Tento nelitostný materialistický svět sice nepřímo, ale aktivně jedná: skrz strach ze ztráty zaměstnání a naděje dlouhodobě deptá svoje obyvatele.

Jedním z posledních důvodů, proč si Esa a Antero ještě připadají důležití, jsou zápasy v baseballu, který na hřišti hrají děti. Jeden takový zápas se právě chystá a Esa i Antero se k němu velmi upínají. Raakkonenova hrozba ohledně zavření hřiště a zrušení zápasu však donutí Antera a Esu konečně se mu postavit, i když jen ve hře. Zpřítomní si ho v dialogu, kdy ho svážou a zavrou do kůlny. Je to okamžik chvilkového morálního vítězství nad systémem. Esa vysvětluje Anterovi, že vůbec nešlo o zrušení zápasu, ale o to, že se chystá návrat bývalých hrdinných hlídačů hřišť, kteří vstoupili do politiky, aby bojovali za práva všech hlídačů proti „raakkonenovcům“. O tento velký den,

kdy bude konečně hotovo a bývalí hlídači se budou moci vrátit zpět tam, kde je jim nejlépe – na hřiště – je Raakkonen chtěl připravit. Toto podobství převratu pracujících je však již samo o sobě zvráceně ovlivněné světem hřiště: místo aby se jednalo o práva všech pracujících, jde jen o hlídače. To vystihuje hlavní téma hry: uzavřenost jedince do vlastních problémů, otupělost a neschopnost zajímat se o cokoli jiného.

Text byl přeložen do angličtiny, němčiny a češtiny.

Český překlad získal první místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2014.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

OTTO KAUPPINEN

Narodil se 13. ledna 1991 v Brně do finsko-české rodiny. V roce 2010 maturoval na čtyřletém Gymnáziu Křenová. Na podzim roku 2010 nastoupil na JAMU v Brně, obor Divadelní dramaturgie, kde nyní studuje magisterské studium v ateliéru prof. Petra Oslzlého a prof. Ivo Krobota. Kromě mnoha vlastních školních i mimoškolních projektů spolupracoval na inscenacích s profesionálními režiséry Jiřím Honzirkem (Divadlo Feste) a Konrádem Popelem (Divadlo plyšového medvídka). Školní inscenace *Uprchlíci*, které dělal dramaturgií a kterou režírovala Marika Smreková, reprezentovala v roce 2012 školu na mezinárodním festivalu studentského divadla FIST 08 v Bělehradě. V roce 2013 absolvoval semestrální studijní pobyt Erasmus na Divadelní vysoké škole v Helsinkách (TEAK). Na jaře 2014 byl dramaturgem site-specific festivalu současné ukrajinské dramatiky SPECIFIC 2014 v Brně, na podzim téhož roku absolvoval stáž v Národním divadle v Helsinkách a spolupracoval tamtéž na festivalu současného divadla BALTIC CIRCLE. V únoru 2015 měla

v brněnském Studiu Marta premiéru jeho magisterská absolventská inscenace *ADAM 2.0*, již dělal dramaturgií. Je také autorem scénáře (společně s režisérem inscenace Matyášem Dlabem).

Od roku 2012 se věnuje překladu současné finské dramatiky. Jeho překlad hry *Panika* od Miky Myllyaha uvedla pražská Komorní činohra v režii Jiřího Bábka jako českou premiéru 3. prosince 2012. 14. ledna 2014 poprvé uvedla i další dosud nepřeložený Myllyahův text v Kauppinenově překladu, a to hru *Chaos*. 2. listopadu 2014 pak tamtéž proběhla premiéra třetího dílu Myllyahovy trilogie přeložené Kauppinenem, *Harmonie*. Překlad textu *Ke slunečnicím připodobněná* od Jussiho Moily vznikl v rámci semestrální školní práce, jejímž hlavním účelem bylo učinit dramaturgický objev. 27. listopadu 2014 jej premiéroval pražský divadelní soubor Ty-já-tr hrající v prostorách Divadla Radar. Za překlady her *Panika* a *Ke slunečnicím připodobněná* získal Kauppinen 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012. Za překlady her *Harmonie* a *Hřiště* získal 1. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2014.

2. MÍSTO

PLÍCE (LUNGS, 2011)

Duncan Macmillan

Velká Británie

Překlad: Kateřina Holá

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Vždycky jsem to tak nějak předpokládala už od chvíle kdy jsem si jako malá hrála s panenkama teda dávno dávno dávno předtím než jsem tě poznala, nikdy jsem to nevnímala jako nějaký projev

vzájemný, já nevím, lásky nebo tak něco, spojení dvou lidí vždycky jsem měla dobře teď to bude znít pitomě a naivně ale vždycky jsem měla v hlavě jenom představu sebe s břichem, zářící tím mateřstvím nebo jak tlačím kočárek, to je jedno, vždycky mi bylo jedno jestli to bude kluk nebo holka prostě jen malý a hebký a rozkošný a s tou mléčnou dětskou vůní a malinkýma ponožkami a hihňáním a jasně i s blinkáním to všechno k tomu patří, starat se o to, pečovat o to to je ono a jasně vždycky jsem tam viděla i otce ale spíš jako rozmazaného neurčitěho muže v pozadí, promiň.

Dítě je jedinečným příslibem budoucnosti. Může však nastávající generace od budoucnosti čekat nějaké jistoty? S každým dalším narozením se mnohonásobně zvyšují nároky na životní prostředí a početí potomka se tak jeví jako ryze sobecká záležitost. Mladá dvojice se chystá ve svém vztahu učinit další krok. Brání jí v tom však neustálé analyzování každé maličkosti. Přinese diskuse o založení rodiny konec světa, nebo partnerského vztahu?

„Nová hra Duncana Macmillana je osobitou, netradiční love story, která je zároveň krutě upřímná, zábavná a zcela současná. Vyjadřuje hlas generace, jež si osvojila nejistotu za svůj způsob života.“ Lyn Gardner, The Guardian

Český překlad získal druhé místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2014.

Hra se v současné době překládá. Text anglického originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

KATEŘINA HOLÁ

Narodila se v roce 1992 v Praze. Během studia osmiletého Malostranského gymnázia strávila půl roku na střední škole v Maine, USA. Od roku 2011 studuje na DAMU na Katedře teorie a kritiky a vyučuje angličtinu. Na jaře 2014 absolvovala stáž u Roberta Wilsona ve Stavovském divadle, kde byla pozvána na mezinárodní letní program ve Wilsonově divadelní laboratoři The Watermill Center. Ve volném čase se věnuje překladům a tlumočení z angličtiny (výjimečně i z polštiny) a dramaturgii. Jejím prvním překladem z angličtiny jsou *Plíce* britského dramatika Duncana Macmillana, které uvedlo v roce 2014 Divadlo Letí v rámci cyklu scénických skic 8@8 a v únoru 2015 Městské divadlo Kladno. Překlad hry *Plíce* získal 2. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2014.

PLNÉ RUCI REVOLUCE

Janek Lesák, Natálie Preslová

Žánr: dokumentární drama

Obsazení: 6–19 mužů, 2 ženy

VONDRA: Dobrý den, já tady zatím stojím jako takovej kůl v plotě, ale brzy to napravím. Vidím tu spoustu přátel, ale stejně bych se rád představil. Jmenuji se Saša Vondra, dělám mluvčího Charty 77 a zatím tu jsem jako kůl v plotě a zkusím s tím něco udělat. Proč jsme se tady sešli, zčásti asi všichni víte, zčásti se to pokusíme společně během několika minut vysvětlit. Ale nejdříve jsem se chtěl

zeptat na jednu věc. Já jsem v životě na takovémhle jevišti nemluvil, herec nejsem, je mi rozumět, mám mluvit hlasitěji?

Původní autorský scénář dvojice Natálie Preslová a Janek Lesák je jedním z několika aktuálních pokusů o vyrovnání se s odkazem naší nedávné minulosti – tedy s událostmi spjatými s listopadovými událostmi roku 1989. Scénář vznikl pro inscenaci Slezského divadla v Opavě, kde byl autory také uveden. Autoři na základě pečlivého studia dobových materiálů, a to jak dokumentů a materiálů archivních, tak těch, které přelomové období naší historie vědecky či případně populárně-naučně zpracovávají, vytvořili zábavně laděný náhled na možný scénář listopadových událostí, v němž se pseudo-dokumentární formou prolínají události historické a zdokumentované (ostatně: většina samotých promluv a textů vychází z autentických prepisů dobových rozhovorů a jednání) s těmi fiktivními (ač nezřídka uvěřitelnými) či s pouze potenciálními alternativami historického dění. Text mladých autorů – oba jsou narozeni právě v období traktovaných událostí, oba v listopadu 1989 – je dramaturgicky velmi obratně zpracovaným pásmem, jehož ústředními postavami je navíc poměrně originálně koncipované trio: Václav Havel, Saša Vondra a Jiří Křižan. V kontextu dalších „profesionálních“ (více či méně) autorských dramatických textů, které se při příležitosti 25. výročí listopadových událostí objevily, se jedná o jeden z nejlepších dokumentárně-dramatických textů, zabývajících se nedávnou tuzemskou historií vůbec.

Text získal 2. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2014.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NATÁLIE PRESLOVÁ

Studentka divadelní vědy na FF UK. Dramaturgyně, překladatelka, ředitelka festivalu francouzského divadla Sněž tu žábu. Jako dramaturgyně spolupracovala například s Malým divadlem v Českých Budějovicích, Slezským divadlem Opava nebo Divadlem Puls. Za překlad divadelní hry *Je to prdel, ne?* získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012. Za scénář k dokumentárnímu dramatu *Plně ruce revoluce* (spoluautor Janek Lesák) získala 2. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2014.

3. MÍSTO

1913

Florian Illies, Marie Nováková, Ivo Kristián Kubák

Žánr: dramatizace

Obsazení: 5–7 mužů, 3 ženy

Dramatizace esejistického románu Floriana Illiese. Dvanáct měsíců jednoho hraničního roku 20. století. Šest velkých postav moderní kultury a vědy se potkávají na vernisážích, v divadle na skandálních premiérách, na benátském lidu, v lese na houbách, na věhlasné psychoanalytické pohovce atd. Pod otcovským dozorem Sigmunda Freuda a ironickým drobnohledem jeho kočky se milují, rozcházejí, hádají, pomlouvají, žárli, chlastají a tvoří svá nesmrtelná mistrovská díla Carl Gustav

Jung, Gottfried Benn, Else Lasker-Schülerová, Georg Trakl, Oskar Kokoschka, Alma Mahlerová, Franz Kafka a Marcel Duchamp. Erupce moderny v předvečer Velké války, po které už nikdy nic nebylo jako dřív.

Text získal 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2014.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

IVO KRISTIÁN KUBÁK (1977)

Divadelní režisér, absolvent katedry teorie kritiky DAMU a oboru režie na katedře činoherního divadla DAMU. Studia na MFF UK nedokončil. Spolu s dramaturgyní a autorkou Marií Novákovou zakladatel a umělecký šéf divadelního souboru Tygr v tísní (inscenace *DENÍK 1959–1974*, *Otcizení*, *Explosis*, 1913). Doktorand a pedagog KALD DAMU, učitel pražského gymnázia Na Zatlance, lektor ateliérů inscenační tvorby, porotce divadelních přehlídek, ředitel uměleckého prostoru VILA Štvanice, umělecký ředitel festivalu SVAŤÁK Štvanice, autor statí v odborných sbornících *Divadlo a interakce*. Pravidelně spolupracuje i s režisérkou Lucií Málkovou (*Krásná z Roisy*, *Oblíbenci*, *ME*). Ve své režijní tvorbě se zabývá činoherním divadlem v netradičních prostorech a inscenováním nedramatických látek (první česká imerzivní inscenace *GOLEM Štvanice*, září 2013), se zájmem se věnuje i režii scénických čtení. Nominován na Cenu Alfréda Radoka 2013, Cenu Evalda Schorma 2015, držitel Ceny Josefa Balvína 2014; kurátor české expozice *GOLEM Cube* v sekci Prostor na Pražském quadrienalle 2015. Za dramtizaci románu *1913* (spoluautorka Marie Nováková) získal 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2014.

HNÍZDO

Šimon Peták

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

„Řekni mi pohádku.“

„Ty hnusnej hajzle, co jsi mi to udělal?“

„Sporák nefunguje. V troubě jsem upekla televizi.“

„Byla tvoje.“

„Ale sporák tvůj.“

Dům. Stěny plné čmáranic a vzkazů, prázdné lahve, vajgly, trosky dřívějšího vybavení všude po zemi. V obývacím pokoji na podlaze nevelké hnízdo nanošené z peřin a kusů oblečení. Spí v něm ona; ještě je tady. Ještě neodešla.

Šimon Peták ve hře *Hnízdo* na půdorysu domu rozehrává příběh o jednom rozchodu, o tom, co k němu nevyhnutelně vedlo a o tom, jaké cesty mohou vést z něj. Je to přímočará a přesná sonda do života mladých lidí – a nejen jich. Do života všech lidí, kteří dříve nebo později pochopí, že život musí vzít do svých rukou; nemohou jej předat rodičům, přátelům ani partnerovi. (*Alžběta Michalová*)

Hra získala 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2014.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NABÍZÍME

PŘELOŽENÉ zahraniční hry

**PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA DILIA 2015 –
NIZOZEMSKÉ HRY**

**MOJE NENÁROČNÁ KOMEDIE
PRO ČTYŘI OŠOBY, HRSTKU
ČIŠNÍKŮ A STŮL, KTERÝ ZŮSTÁVÁ
OBSAZENÝ (MIJN SLAPPE
KOMEDIE VOOR VIER MENSEN,
EEN HANDJEVOL PERSONEEL
EN EEN TAFEL DIE NIET
VRIJKOMT, 2013)**

Magne van den Berg

Nizozemsko

Překlad: Eva Bilská

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy (2 vedlejší postavy – číšník a číšnice)

Dva páry, Louise a Don, Ben a Ellis jdou spolu na večeri do restaurace, kde se bývalí partneři Louisa a Ben chtějí spolu domluvit, jak to bude s jejich karavánem – jestli si ho vezme Ben nebo jestli případně Louise. Kvůli chybě v rezervaci není ale jejich stůl volný a oni čekají u baru, až se uvolní. Mezitím dochází k čilé výměně názorů, komickým situacím a rozhovorům na banální témata, při kterých vychází najevo, že tu vůbec nejde o karavan jako o lidi, kteří se o něm baví.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se překládá v rámci Překladatelské dílny DILIA 2015 – nizozemské drama.

MAGNE VAN DEN BERG, *1967

Nizozemská dramatička a režisérka. Studovala pantomimu v Amsterdamu, nyní se věnuje psaní her, které také režíruje. V roce 2008 vyhrála cenu H. G. Van der Vies-prijs za svoji hru *De lange nasleep van een korte mededeling*. Její divadelní hra *Met mijn vader in bed (wegens omstandigheden)* byla vybrána v roce 2014, aby reprezentovala Nizozemsko na festivalu Neue Stücke aus Europa ve Wiesbadenu.

OPONA! (DOEK!, 2010)

Maria Goos

Nizozemsko

Překlad: Blanka Juranová

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena (kolem 50 let; hrají více rolí)

Richard van Berkhoven chystá uvedení nové divadelní hry, v níž se sám ujme role Davida. Má však problém s obsazením představitelky ženské role Kate. Díky jeho komplikované povaze a lásce ke sklence dobrého alkoholu od něho utíká jedna herečka za druhou, až se jako poslední záchrana objeví Lies Oorthuizenová, dávná Richardova kolegyně a láska, se kterou hru již před třiceti lety hrál na divadelní škole. Lies však poté odešla do Francie za svým mužem Wouterem. Setkání po letech vyvolá řadu vzpomínek i starých citů. Otázka ale zní, co je skutečné a co ne? A co z toho si Lies vybere?

Komedie, kde všechny postavy ztvárňují pouze dva herci, dává nahlédnout do zákulisí divadla a zároveň se ptá, co je skutečné na divadle, v umění a v lásce.

Hra *Doek!* měla úspěšnou premiéru v říjnu 2010 v Městském divadle v Haarlemu. Představení získalo v roce 2011 cenu AVRO Toneel Publiekprijs, která je udělována samotnými diváky.

Text originálu a německého překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Hra se překládá v rámci Překladatelské dílny DILIA 2015 – nizozemské drama.

MARIA GOOS, *1956

Oceňovaná nizozemská dramatička, režisérka a scenáristka. Maria Goos působila jako režisérka v různých divadelních společnostech a poté, co v roce 1982 ukončila Akademii Dramatic Art v Maastrichtu, byla několik let také uměleckou vedoucí divadelní společnosti De Kompaan. Její dramatická tvorba zaznamenala v 80. letech v Nizozemsku velký úspěch. Na začátku 90. let začala psát také televizní scénáře, nejslavnější z nich byly seriály *Called to the Bar* a *Old Money*, které získaly řadu ocenění. Jejím návratem k divadlu byla hra *Familie* pro společnost

Het Toneel Speelt, která byla trhákem nizozemské divadelní sezony 2000/2001. Televizní adaptace této hry získala první cenu Gouden Kalf za nejlepší televizní hru a Dutch Film Critics Award na festivalu v Utrechtu v září 2001. První část své další hry *A Table for Four* režírovala autorka téhož roku v Theatre Bellevue/Nieuwe de la Mar v Amsterdamu a dočkala se obrovského úspěchu mezi diváky i odbornou veřejností.

V roce 2002 uvedla Maria Goos svou hru *Kloaka (Cloaca)*, která se stala hitem nizozemské divadelní sezony 2002/2003. V září 2004 měla premiéru ve slavném, nově zrenovovaném divadle Old Vic Theatre v Londýně v režii Kevina Spaceyho. Úspěchu se hra dočkala i při svém uvedení například v Německu a Španělsku. Televizní adaptace hry měla premiéru na Dutch Film Festival v září 2003, kde získala cenu diváků a speciální cenu pro hlavního herce. V roce 2004 byla tato adaptace oceněna Dutch Academy Award za nejlepší televizní drama. Také filmová verze zaznamenala obrovský divácký úspěch. Hra *Kloaka* (v českém překladu také *Fukl!*) byla s úspěchem uvedena i u nás, a to na prknech Jihočeského divadla v Českých Budějovicích a v pražském Divadle pod Palmovkou, kde hlavní roli ztvárnil Jiří Langmajer. Maria Goos je mimo jiné držitelkou nizozemské literární ceny De Gouden Ganzenveer (2005), divadelní ceny Edmonda Hustinx a ceny Lira Script Award (2001).

NÁVOD NA JEŠTĚ LEPŠÍ ŽIVOT (BLAUWDRUK VOOR EEN NOG BETER LEVEN, 2014) ⚡ 😊 @

Ilja Leonard Pfeijffer

Nizozemsko

Překlad: Markéta Kluková

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Tři mladí umělci Hilde, Otto a Leo prahnou po naprosté autonomii v životě, umění i lásce. Dokáží si ji udržet, nebo se nechají zlákat komerčním úspěchem a konejšivými životními jistotami?

Návod na ještě lepší život je duchaplná komedie, která si bere na paškál nespoutaný umělecký svět. Snaha uniknout konvencím, splnit si své sny a nepodlehnout komerci je vlastní i hlavním postavám této hry. Dané trio ještě doplňuje Leuv bratr Ernst, který jako úspěšný bankéř představuje přesný opak umělců a stojí tak na druhé straně barikády vyzbrojen penězi a sarkasmem. Hilde se pak při hledání normálního života zmitá v milostném čtyřlístku, životní jistoty však nenajde u žádného ze tří mužů. Poslední postavou je matka Ernsta a Lea, která otevírá téma rodinné tragédie a umocňuje pocit, že se postavy samy nachází v divadelním představení, nad nímž ztrácí režii.

Ve světě, kde mají principy menší cenu než kdejaké pozlátko, se současní umělci často vzdávají vlastní identity s vidinou úspěchu a finanční nezávislosti. Dříve nebo později musí i tito třicátníci ustoupit ze svých vysokých standardů a ideálů. Nakonec tedy zjišťujeme, že právě bohatý bankéř si za svými principy stojí více než odhodlaní umělci.

Hra nizozemského básníka, prozaika a dramatika Ilji Leonarda Pfeijffera je inspirována dílem *Design for living* (1933) anglického dramatika Noëla Cowarda. Jedná se však o moderní drama plné brilantního humoru a ironie, které skýtá prostor k improvizaci a variabilitě ztvárnění. Díky své aktuální tématice vybízí dílo k celospolečenské diskuzi o směřování dnešní společnosti. Hlavní postavy se totiž potýkají s existenciálními problémy naší generace, když bloudí mezi touhou po svobodě a přáním vést normální život, mezi odvahou o něčem snít a strachem ze zlého snu, mezi principy a penězi.

Komedie *Blauwdruk voor een nog beter leven* měla úspěšnou premiéru v listopadu 2014 na scéně Královského divadla (Koninklijke Schouwburg) v Haagu.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se překládá v rámci Překladatelské dílny DILIA 2015 – nizozemské drama.

ILJA LEONARD PFEIJFFER, *1968

Nizozemský básník, prozaik, dramatik a esejista. Debutoval v roce 1998 sbírkou *Van de vierkante man* (Čtverhranný muž), jež byla oceněna Buddinghovou cenou za novou nizozemskou poezii. Jeho druhá básnická sbírka vyšla o tři roky později pod názvem *Het glimpen van de welkwiek* (Lesk kteruti). Poté své dílo kromě poezie rozšířil také o prózu a drama. V roce 2014 vyhrál významnou literární cenu Libris za svůj román *La Superba* a současně cenu Tzum za nejlepší literární větu roku. Pfeijffer pracuje dále jako novinář, redaktor a zabývá se klasickou řečtinou, kterou vystudoval a do roku 2004 také vyučoval na Univerzitě v Leidenu. V současnosti žije a pracuje v Janově.

JAK JSEM SE I JÁ NAUČIL MILOVAT NEJNOVĚJŠÍ POLITICKÝ ZÁZRAK (MIGHTYSOCIETY1, 2004) ⚡@👤

Eric de Vroedt

Nizozemsko

Překlad: Veronika Horáčková

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Ve vkusně zařízené konferenční místnosti se sejde nevýrazný politik, který je dvojkou na volební kandidátce, se svou osobní koučkou. Jejich úkolem je probrat, kdo se stane prvním mužem strany poté, co zmizel její lídr. Na bojovou poradu je přizván politikův bratr, mediální mág, který je schopný strhnout na svou stranu snad kohokoli. Ačkoli se politik touží stát novým volebním lídrem, jeho bratr a osobní guru ho přesvědčí, aby uvolnil místo právě zrozené politické celebritě.

mightysociety1 je první částí z desetidílné řady divadelních her z pera dramatika a režiséra Erica de Vroedta. Ta zpracovává množství aktuálních témat jako je politika, terorismus či globalizace. Kromě samotných divadelních představení byl vytvořen i prostor pro diskuzi se zajímavými hosty. Projekt *mightysociety* se setkal s příznivou odezvou kritiků a získal několik ocenění, například Amsterdamprijs, cenu kritiky Prijs van de Kritiek či Clara Meijer-Wichmann Penning.

mightysociety1 je politickou satirou, při jejímž psaní se autor inspiroval filmy jako *Televizní společnost* či *Vrtěti psem* a vystoupeními Ronalda Reagana. Hra pojednává o světě, v němž jsou slova důležitější než ideály. Není podstatné, jaký názor člověk zastává, ale jak jej dokáže prezentovat. Tradiční hodnoty se vytrácejí a jejich

místo zaujímají bezobsažné slogany. Z politiky se stává spektakl a z politiků showmani. Hra měla premiéru v říjnu 2004 v amsterdamském divadle Frascati.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se překládá v rámci Překladatelské dílny DILIA 2015 – nizozemské drama.

JAK JSEM HLEDAL ŠTĚSTÍ V GLOBÁLNÍM VĚKU ⚡@

Eric de Vroedt

Nizozemsko

Překlad: Martina Veliká

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Poslankyně Evropského parlamentu Henriette. Její přítel, vedoucí pracovník nadnárodního koncernu Raymond. Ve svém luxusním domě se chystají na slavnostní večer k čínskému velvyslanci, ale zaskočí je dva neznámí příchozí, Dick a Sharon, kteří si s nimi chtějí něco vyříkat.

Všichni se mají dobře. Nikdo z nich není nemocný, mají kde bydlet a co jíst, cestují. Henriette s Raymondem ale mají lepší startovní pozici, patří k těm, kteří směr udávají a ovlivňují životy ostatních, a to nejen v Nizozemsku, potažmo v Evropě. Rozhodují o továrnách a zaměstnancích po celém světě. Jenže ti, kteří je volí a pracují pro ně, bydlí stále nedaleko. A ve chvíli, kdy hrozí, že jejich středostavovská evropská idylka nepotrvá navždy, začínají hájit svá práva na komfort a bezstarostný konzum.

Tématem *mightysociety4* s podtitulem *Jak jsem hledal štěstí v Globálním věku*, je globalizace. Ukazuje, kam až může zajít touha přinášet zisk, ze které se stal již spíše zvyk a nutnost, o to však

nemilosrdnější. Politická opatření a dotace podporující rozvoj mimo Evropu, tam, kde dýchá znečištěný vzduch někdo jiný, se však netýkají pouze levné pracovní síly na druhé straně zeměkoule. Indická operátorka bere práci holandské maminky, která není dostatečně flexibilní, naopak je příliš asertivní a zvyklá na pohodlný životní styl. Co se stane se zhýčkanou střední třídou v Evropě, až si její nadřazení uvědomí, že je pro ně příliš drahá? Kdo ji zaměstná a přispěje jí na druhé auto a kvalitní školy pro děti? A kdo za to všechno může? Střední třída se bouří a jde si to vyřídit s „těmi nahoře“.

Text originálu a německého překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Hra se překládá v rámci Překladatelské dílny DILIA 2015 – nizozemské drama.

ERIC DE VROEDT, *1972

Nizozemský režisér, dramatik, herec a spisovatel. Po absolvování Divadelní školy v městě Arnhem byl jedním ze spoluzakladatelů divadelní společnosti Monk. Tu však v roce 2003 opustil a o rok později odstartoval sérii angažovaných divadelních představení *mightysociety*, která se zabývají těmi nejpálčivějšími současnými společenskými tématy. V rámci tohoto autorského projektu, na kterém pracoval v letech 2004–2012, napsal a sám zrežiroval deset her. Za *mightysociety* obdržel v roce 2012 Cenu města Amsterdam a také významnou Cenu kritiky. Kromě *mightysociety* se podílel na mnoha jiných představeních v Nizozemsku (např. v divadle Toneelgroep Amsterdam), je ale i stálým režisérem souboru v německé Bochumi. Od sezony 2016–2017 se ujme funkce režiséra a uměleckého šéfa nizozemského Národního divadla (Nationale Toneel v Haagu).

MEIER MÜLLEROVÁ SCHULZ ANEB UŽ NIKDY SÁM! (MEIER MÜLLER SCHULZ ODER NIE WIEDER EINSAM!, 2012)

Marc Becker

Německo

Překlad: Helena Eliášová

Žánr: fraška s rukojmím

Obsazení: 2 muži, 1 žena

SCHULZ: Dovedu si představit, že za tím jsou lidé, kteří mají strach ze svátků, z kompenzace přesčasů a špatného televizního programu. Jsou naštvaní, že jejich lednička neumí mluvit. Že se jim nepodařilo zamilovat se do jejich jídelního stolu. Každou noc u jejich postele stojí prázdnota a povídá nesrozumitelné bláboly. To sedí, pane Meiere, ne?

Pan Schulz se jednoho večera probere svázaný v bytě jemu zcela neznámého pana Meiera. Ozbrojený Meier si z něj udělá rukojmí, ale výkupné za něj nepožaduje. Místo toho se snaží chovat jako pozorný hostitel – nabízí Schulzovi portské víno, chlebičky i nové oblečení. Jejich bizarní rozhovor ruší otravná sousedka paní Müllerová, která se nakonec pozve do Meierova bytu a stane tak tvář v tvář svázanému Schulzovi. Po několika neuvěřitelných výmluvách vyjde pravda o únosu najevo a Müllerová je fascinována. Konečně někdo přišel na to, jak vyléčit osamělost! Každý by měl mít právo unést si svého Schulze! Schulz si nakonec na soužití v prapodivném společenství tak zvykne, že už se mu nechce vracet ke snoubence, synovi ani své práci. Schulz zažívá zvláštní pocity – vždycky měl sebevražedné myšlenky a až s Meierem se jich zbavil. A stane se ještě něco daleko zvláštnějšího – po městě se najednou začnou objevovat desítky a desítky podobných únosů...

Ve své hře *Meier Müllerová Schulz aneb Už nikdy sám!* se Becker zabývá fenoménem dnešní doby, a to osamělostí lidí ve velkoměstech. Becker ve své hře vystavěl poněkud bizarní situaci dnešních singles, kteří se snaží uniknout pocitu osamělosti a najít si někoho, s kým budou sdílet svůj život. Přírodným způsobem jim to nejde, musí toho docílit promyšleným plánem, dokonce zločinem.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MARC BECKER, *1969

Německý divadelní režisér a dramatik. Vystudoval divadelní vědu, politologii a německou literaturu. V roce 1999 vzbudil pozornost projektem US AMOK a v roce 2004 se stal díky své fotbalové krimi *WIR IM FINALE* slavným po celém Německu. Marc Becker je čínořodým dramatikem i režisérem (režiroval například v Heidelbergu, Groningenu a Oldenburgu). Za svou práci získal mnoho ocenění: Kulturförderpreis města Nürnbergu (2005); Impulse-Preis (2004); Preis der Bayerischen Theaterstage (2004); Stern des Jahres der Nürnberger Abendzeitung (2004) a Stern des Jahres der Nürnberger Allgemeinen (2003). Od sezony 2006/2007 je režisérem a hausautorem Staatstheater Oldenburg, kde také žije. Mezi jeho nejnámější hry patří: *Meier Müller Schulz oder Nie wieder einsam!* (Meier Müllerová Schulz aneb Už nikdy sám!, přel. Helena Eliášová, 2015), *Aus der Mitte der Gesellschaft, Im Namen der Sicherheit* (Ve jménu jistoty, přel. Helena Eliášová, 2014) a *Maenner mit Krone*. Beckerovým nejnovějším dílem jsou monology *IchIchIch, Ich-Projekt* a *Ich und sie gehen essen* (2014).

VEČEŘE NA ROZLOUČENOU ⚡😊@👤 (UN DINER D'ADIEU, 2014)

Matthieu Delaporte, Alexandre de la Patelliere

Francie

Překlad: Anežka Svobodová

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena

PIERRE: Cloti... Řekni mi upřímně jednu věc. Kdyby nám teď Bertinovi z čista jasna zavolali a zrušili to, mrzelo by tě to? Ale upřímně.

CLOTILDE: (zamyslí se) Upřímně? Myslím, že bych se z toho rychle oklepala.

Co si počít s přáteli, s nimiž udržujete vztah ze setrvačnosti a ztrácíte s nimi čas? Uspořádejte jim velkolepou večeři na rozloučenou! A co když s tím nebudou souhlasit? Zkrátka jim o tom neříkejte!

Pierre a Clotilde mají málo volného času. A nenapadne je nic lepšího, než si uvolnit nabitý diář tím, že se zbaví přátel, se kterými tráví čas jen ze zvyku a kteří je už ničím neobohacují. Když si ale pro svou první „večeři na rozloučenou“ vyberou Pierrova kamaráda z dětství, zjistí, že s přítelem si není radno zahrávat. A už vůbec ne, když je ten přítel magor!

Večeře na rozloučenou je svižná francouzská komedie o přátelství... a o tom, jak se jej nejlépe zbavit.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

CHAMPIGNOLEM PROTI SVÉ VŮLI (CHAMPIGNOL MALGRÉ LUI)

Georges Feydeau

Francie

Překlad: Michal Lázňovský

Žánr: komedie

Obsazení: 6 mužů, 3 ženy + armáda, domobranci, služebnictvo a řada dalších epizodních postav

SAINT-FLORIMOND: (Přichází doprostřed.) – Uf! A jsem tady. To je ale situace! Slyšíte, jak mi buší srdce? Buch, buch, buch? Kdepak! Muž se sklonem k hypertensi by se nikdy neměl pouštět do milostných avantýr. (Jde dozadu.) Kdybych byl manžel, přišel bych si jakoby nic... ale protože jsem... ten druhý... buší mi srdce jako na poplach!

Kam až člověka může dovést neopětované milostné třeštění? Dokonalá situační komedie francouzského komediografa zavede své diváky do budoáru bohémského ateliéru, ale i na vojenské cvičení do kasáren!

Hrabě de Saint Florimond jistě vůbec netušil, jak osudným se mu stane jeho pokus navázat důvěrnější vztah k paní Angelice Champignolové... Díky nešťastné shodě náhod je nucen předstírat, že je manželem této dámy (tedy Champignolem proti své vůli). Saint Florimond se k tomu všemu očitne dokonce na vojenském cvičení a prožije tam – jako Champignol – bezpočet zběsilých příhod, takže na konci si snad už ani on sám není jistý, kdo vlastně doopravdy je.

Vybroušená situační komedie *Champignolem proti své vůli* je vybudována na principu záměny osob. Georges Feydeau dovedl ve své hře *Champignolem proti své vůli* tento princip k téměř absolutní dokonalosti.

Hra je ideálním titulem pro celý soubor většího divadla. Kromě výrazných hlavních postav nabízí celou škálu originálních epizodních rolí. V případě zájmu je překladatel ochoten spolupracovat na úpravě textu (např. na redukci postav atp.).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

UZÁVĚRKA (ÚLTIMA EDICIÓN, 2014)

Eduardo Galán, Gabriel Olivares

Španělsko

Překlad: Cyril Navrátil

Žánr: satirická komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Čtenáři ubývají a noviny se neprodávají. Denník *El Universal* propouští většinu svých zaměstnanců. Nicméně i přes ekonomickou krizi se najde místo pro mladou začínající novinářku Minervu, na kterou vsází správní rada – jejímž předsedou je shodou okolností Minervin otec José Luis – aby zmodernizovala a zdigitalizovala plátek na úpadku. Ve chvíli, kdy Minervu přijme nedůvěřivá ředitelka novin Tatiana, se objeví zpráva o podezřelém úmrtí jejich kolegy, který vyšetřoval koupi a následný prodej pozemků pro výstavbu oceánografického muzea. Nebylo by to nic divného, kdyby kupcem nebyl negramotný pastýř, který je ve skutečnosti bílým koněm zkorumpovaného ministra...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KŘIVKA ŠTĚSTÍ ANEB KRIZE STŘEDNÍHO VĚKU (LA CURVA DE LA FELICIDAD O LA CRISIS DE LOS 40, 2004)

Eduardo Galán, Pedro Gómez

Španělsko

Překlad: Jana Vrbacká

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži (hlas ženy z telefonu)

Světově úspěšná komedie z dílny dvou španělských autorů, Eduarda Galána (nar. 1957), známého dramaturga, scénáristy a spisovatele, profesora španělského jazyka a literatury, a Pedra Gómeze (nar. 1966), madridského scénáristy, který spolupracoval na scénáři oblíbených španělských televizních seriálů a získal dvakrát ve Španělsku prestižní cenu Premio Buñuel za scénář. Divadelní hra *Křivka štěstí aneb krize středního věku* byla poprvé uvedena v roce 2004 v divadle Capitol ve městě Santander. Velký úspěch měla v divadle Lara v Madridu, kde ji během dvanácti měsíců vidělo 200 000 diváků.

Obloustlý plešatík čtyřicátník Quino, kterého právě opustila krásná manželka Carmen kvůli mladšímu, hezčímu a bohatšímu muži, má před sebou těžký úkol: prodat a vystěhovat jejich společný byt a najít si nové bydlení. V této chvíli se u něho doma postupně objeví tři muži stejného věku – stěhovák Javier, který přijel pro věci jeho ženy, vystupující jako velký svéták a lamač srdcí všech žen, toho času šťastně ženatý, elegantní parapsycholog Fernando, manžel psycholožky jeho ženy, který se také rozvádí a kterému má Quino dle pokynů ženy byt prodat, a jeho dávný kamarád Manuel. Nerozhodný Quino, utápějící se v sebelibosti, není schopen nikomu říci „ne“ a podepíše smlouvu na prodej bytu všem třem. Když se pak v bytě sejdou všichni a snaží se s Quinem dohodnout, končí

domlouvou, že se byt natruc Quinově „bývalce“ neprodá a že v něm budou žít Quino, Fernando a Manuel společně a konečně si budou užívat svobodného života. Určitě se také dočkají úspěchu u mladých žen, které se zajisté budou o takové zralé a světa znalé muže zajímat. Po čase se k nim hodlá nastěhovat i Javier, kterého také opustí manželka. Soužití má ale daleko do idylické původní představy, plánované divoké večírky se nekonají a úspěch u žen také ne. Přesto se pánové snaží navzájem přesvědčit, že život bez manželek je pro ně to pravé... až se jednoho dne ozve zvonek a za dveřmi stojí Carmen, která se vrací domů.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DIPLOMACIE (DIPLOMATIE, 2011)

Cyril Gely

Francie

Překlad: Kateřina Neveu

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů

Píše se 25. srpen 1944, k Paříži se blíží spojenecké jednotky, aby přispěly na pomoc povstání, které zuří v ulicích města už šestý den. Velitel německých sil v Paříži, generál Dietrich von Choltitz ovšem obdržel od Hitlera jasný rozkaz: Paříž je nutno udržet za každou cenu, pokud by měla padnout do rukou spojenců, pak jen jako hromada troskek. Ke splnění Hitlerova rozkazu je všechno připraveno, podmínovány byly všechny pařížské mosty přes Seinu i další strategické objekty. Vykona loajální generál, který zatím vždy osvědčil bezmeznou oddanost Třetí říši, i tentokrát rozkaz svého vůdce? A запиše se do historie jako muž, který zničil Paříž? Do vypjaté situace vstupuje z vlastní iniciativy příslušník neutrálního státu, švédský konzul Raoul Nordling, aby se stal prostředníkem mezi francouzským odbojem a velitelstvím německé armády.

Ve hře pronikne 25. srpna 1944 nad ránem Nordling tajně do sídla německého vojenského velení v hotelu Meurice. Podaří se mu setkat se o samotě s generálem von Choltitzem a získá tak zhruba hodinu na to, aby dokázal zdánlivě nemožné: přesvědčit nacistického generála, aby se vzepřel slepé vojenské poslušnosti. V bezesporu největší diplomatické partii své kariéry se přitom Nordling může spolehnout jen na umění vyjednávat, budoucnost Paříže závisí na tom, dokáže-li najít oboustranně přijatelné řešení neřešitelné situace.

Cyril Gely ve hře ukazuje, jak obtížná může být definice „správného rozhodnutí“ v nepřehledném dějinném momentu konce války. (Renata Venclová, ČRo)

Diplomacie Cyrila Gelyho měla premiéru v Théâtre de la Madeleine v roce 2011 a stala se hitem pařížské divadelní sezony. Hra, divadlo i dva z herců (André Dussollier a Niels Arestrup) byli nominováni na prestižní cenu Moliere 2011. Filmové zpracování hry *Diplomacie* v německo – francouzské koprodukcii vstoupilo do kin v březnu 2014 (režie: Volker Schlöndorff). Film získal prestižní cenu Berlinale Special (2014) a kromě toho byl oceněn na filmovém festivalu Telluride Film Festival (USA) a také v Číně. Cyril Gely získal v květnu 2015 za hru *Diplomacie* Cenu Cesar. Rozhlasové zpracování hry *Diplomacie* odvysílal Český rozhlas Vltava 8. května 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TO BYLA ALE NOC (ON A NIGHT LIKE THIS, 2000)

John Godber

Velká Británie

Překlad: Marie Procházková

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 5 žen

„To byla ale noc!“ je jednou z nejlepších Godberových her, na repertoáru Hull Track Theatre“ Yorkshire Post

Je to noc s Northern Soulem a s dábelkými malíři pokojů, na níž nelze zapomenout!

Richard Jackson je středního věku, patří ke střední třídě a je zdánlivě spokojen se svým životním osudem... ale všechno se změní, když se v Richardově domě objeví malíři pokojů.

Dva malíři pokojů jsou malá rodinná firma Dannyho a Lea Hardyových, dvou skalních, živočišných flámů, oddaných Northern Soulu. A tak jedné noci, kdy Richardova manželka i dcera jsou pryč, se jeho plány na klidnou noc v čínském bistru s láhví vína rychle vypaří po náhodném setkání s Dannyem, Leem a jejich manželkami.

Najednou se Richard ocitne ve víru divoké a neplánované noci, která má jak veselé, tak i katastrofální důsledky pro každého ze zúčastněných. Kombinace piva, nevěry a snahy o vzájemnou výměnu partnerů, to vše podkresleno Northern Soulovou muzikou, učiní z té noci „noc“, na kterou nelze zapomenout!

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

HRY JAMESE GRAHAMA V DILIA

PŘIZNÁNÍ
(THE MAN, 2010)**James Graham**

Velká Británie

Překlad: Jan Hanzl

Žánr: interaktivní monodrama

Obsazení: 1 muž, 2 ženské hlasy

Může být ústředním tématem divadelní hry něco tak přízemního, jako je vyplňování daňového přiznání? A může být taková hra vůbec zábavná? Úspěšný mladý britský dramatik James Graham svým *Přiznáním* dokazuje, že ano. Základem jeho hry je prostý, leč originální nápad: použít „daňové doklady“ jako klíč k vyprávění životního příběhu.

Ben Edwards vyplňuje poprvé daňové přiznání. Probírá se proto účtenkami, jež za celý rok nashromáždil, a snaží se rozhodnout, které vydaje si může odepsat z daní. Každá z účtenek mu zároveň připomene určitou událost nebo situaci, kterou v uplynulém roce zažil. Z původně mechanické účetní operace, jakou je bilancování příjmů a výdajů, se tak rázem stává poměrně intimní a mnohdy bolestné bilancování osobních úspěchů i nezdarů.

Kromě netradičního námětu je hra originální také interaktivností a proměnlivou stavbou. Jednotlivé účtenky totiž Benovi předávají sami diváci, a jeho příběh tak získává při každém představení trochu jinou perspektivu, v závislosti na pořadí, v jakém se k němu účtenky dostávají.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

POZOR, PADÁ DRUŽICE!
(A HISTORY OF FALLING
THINGS, 2009)**James Graham**

Velká Británie

Překlad: Jan Hanzl

Žánr: romantická komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy, 1 chlapec, 1 mužský hlas

Robin píše knížky pro děti a trpí keraunothnetofobií, což je chrobný strach z padajících družic. Od sedmi let proto nevychází ven. Jackieann má našlápnuto k úspěšné kariéře ve světě financí, ale po zážitku z metra zasaženého bombovými útoky opustila kancelář v londýnském mrakodrapu a pracuje ze svého dětského pokojíčku. Ti dva se seznámí přes internet. Zamilují se do sebe (přes internet), ale brzy zjistí, že to jaksí nestačí (přes internet). Cesta k vzájemnému setkání však v jejich případě není lehká, přestože od sebe bydlí jen pár minut. Dokážou se jeden pro druhého postavit svým strachům i reálnému světu čhajícímu před prahem domu, který nebyli schopni po léta překročit?

Nápaditá moderní lovestory o tom, že s fobiemi je potřeba bojovat, že před životem nemá smysl se uzavírat a že ne všechno, co vystoupá vzhůru, musí nutně spadnout zpátky dolů.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

**JAMES GRAHAM
(1982, VELKÁ BRITÁNIE)**

dramatik, scénárista a příležitostný herec. Jako autor byl objeven divadlem Finborough Theatre, pro které psal v rezidenci. Jeho hry se hrají v divadlech po celé Británii, včetně Bush, Soho Theatre, Clwyd Theatr Cymru a v National Theatre. Nevyhýbá se osobním ani politickým tématům. Poslední nejvýraznější úspěch zaznamenal při premiéře politické frašky *The Vote*, která sleduje volby z pohledu přisídící komise. Inscenaci v den voleb živě vysílala celostátní televize. V roce 2015 debutoval jako scénárista s filmem *X+Y*.

**HITLERŮV ŽALOBCE
(TAKEN AT MIDNIGHT, 2014)****Mark Hayhurst**

Velká Británie

Překlad: Benjamin Kuras

Žánr: drama

Obsazení: 14 mužů, 1 žena

Hans Litten je mladý právník, který v roce 1931 předvolal Adolfa Hitlera jako svědka v procesu s vrahy z oddílů SA a usvědčil ho z nepřímé politické (ač ne osobně žalovatelné) spoluviny. Dva roky na to se Hitler dostává k moci a Hans je v první řadě tisíců zatčených v noci, kdy hoří Reichstag. Během uvěznění v několika koncentracích končícího v Dachau smrti se Hans ve vtipných až místy komických dialozích setkává s předními postavami známých antinacistů, jako jsou anarchistický karikaturista

a liberální redaktor navržený na Nobelovu cenu míru. Hlavní postavou hry je Hansova matka Irmgard, která hrou prochází jako vypravěč a komentátor děje a politických událostí. Snaží se dostat Hanse na svobodu pravidelnými setkáními a eticko-politicko-filosofickými diskusemi s ironicky vtipným a vzdělaným důstojníkem gestapa, jehož k nacismu přivedl právě Hansův soudní konflikt s Hitlerem, který v něm – jako v tisících podobných – vzbudil sympatie k nacismu a nenávisť k „prohnilé chápající demokracii“. Jejich dialog je pozoruhodným svědectvím o pádu liberální inteligence, její likvidaci a postupné přeměně terorem v ukázněný totalitní dav. Hra měla premiéru na festivalu v Chichesteru 2014 a po londýnské inscenaci v roce 2015 a nadšených recenzích získala cenu Laurence Oliviera hereče v hlavní roli Penelope Winton.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

**KOMEDIE Z LÁGRU
(CAMP COMEDY, 2003)****Roy Kift**

USA

Překlad: Dana Vlčková

Žánr: hra se zpěvy

Obsazení: 14 mužů, 5 žen, hudebníci (herci mohou hrát víc postav)

Hra se zpěvy britského dramatika Roye Kifta je dramatickým zpracováním autentického kabaretu, který existoval během 2. svět války v Terezíně. Hlavním hrdinou hry je slavný německý herec a režisér Kurt Gerron, oblíbený herec Bertolta Brechta a populární partner Marlen Dietrich z filmu *Modrý anděl*. V Terezíně byl na přání nacistů nucen založit kabaret a také natočit nechvalně známý „dokumentární film“ o bezstarostném životě v terezínské pevnosti.

Kift ve hře se zpěvy a kabaretními výstupy sleduje umělecké a životní dilema slavného herce, který byl krátce po dokončení filmu obviněn ze zrahy a jako jeden z posledních zemřel na podzim 1944 v osvětimské plynové komoře.

Hra *Camp Comedy* byla s úspěchem uvedena v Německu, Francii, USA a v Polsku.

Nastudování z legnického divadla Teatr im. H. Modrzejewskiej vyhrálo letošní Mezinárodní divadelní festival Bez hranic.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

CHUŤOVKA (L'AMUSE – GUEULE)

Gérard Lauzier

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: situační komedie

Obsazení: 6 muŹu, 4 ženy (moŹnost dramaturgick  úpravy počtu postav)

Nervozn  v tvárn k Yan čeká n vstevu zn m  paříŹsk  krasavice, kter  naprosto neo ek van  přijala pozvání do jeho ateliéru. Yanova sousedka vyprovází v negligz  svého muŹe k výtahu, při návratu se j  ale nešťastnou náhodou zabouchnou dveře od bytu. Zazvon  na Yana, kterého napadne přelézt do jejího bytu přes spole n  balkon. Nervozn  z o ek van  n vstevy ženy svých sn  se na balkon  koŹil  zah kne za zábradlí. V Yanov  byt  je polonah  žena, on vis  bezmocn  nad propastí a vysn n  dáma je za dveřmi. To je úvodní situace  sp sn  komedie pln  podobn  neočekávaných dějových zvratů a vtipných, mistrn  napsaných dialogů.

Hra byla předlohou vele sp sn  francouzsk  situační komedie *Nalevo od výtahu* s Pierrem Richardem v roli plachého v tvárn ka Yana (reŹie: Edouard Molinaro, 1988).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KOUPÁNÍ V HOTELU RITZ (SWIMMING AT THE RITZ, 2015)

Charles Leipart

USA

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muŹ, 1 žena

Pamela Churchill Hayward Harrimanov , v současnosti velvyslankyn  Spojených států ve Francii, je v e nou královnou večírků. Posledních par let si uŹiv  svého idylického Źivota v luxusním hotelu Ritz v PaříŹi ve společnosti svého mladého komorníka z Itálie a utrácí zd d n  peníze za obrazy, oble en , Źperky, koŹichy a Źampaňsk  (za sv  základní Źivotn  potřeby). To se ale nelíbí jejím p iŹen n m dětem, kter  na dědictví mají také p r vo. Jejích p ravn ci uŹ jsou připraveni učinit jejímu utrácení p itřz. Pamela se na pokraj  ztráty vŹeho, s věřiteli doslova za dveřmi, začne sv rovat se sv j  Źivotn  pout  od muŹe k muŹi, od l Źka k l Źku a odhaluje tak j zliv  zábavnou cestu na vrchol.

 sp sn  komedie Charlese Leiparta *Koupání v Hotelu Ritz* nabízí ojedinelou p il eŹitost pro herečku v hlavn  roli. Upřimn  a nic nezakr vaj c  zpov d Pamel  Harrimanov  vyvolává slzy smíchu i dojetí.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

KAŽDÝ Z JINÉHO SVĚTA (NOUS NE SOMMES PAS DU MEME MONDE, 2011)

Brigitte Massiot

Francie

Překlad: Benjamin Kuras

Žánr: komedie (hra o čtyřech obrazech)

Obsazení: 1 muž, 1 žena (oba kolem 50 let)

ADHEMAR: Kdo jste a co u mě hledáte?

LEOPOLDINE: Jo, tak... jo, jo, pardon. (drmolí) Léopoldine Gallant rozená Lepot – pětáctýřicet...

ADHEMAR: Pětáctýři... (nevěřicně se na ni dívá a kroutí hlavou)

LEOPOLDINE: Vdaná za Adriena Gallanta už 25 let, tři děti, v domácnosti, tři měsíce na seznamce „zkusměnezklamešše.com“ pod značkou „houští rozkoše“. A přišla jsem na rande se značkou „kozol splašený“. Ale, ježíšmarja, ježíšmarja, vy teda asi nebudete ten kozel splašený.

Adhémar je francouzský šlechtic a klasicky vzdělaný intelektuál trpící agorafobií (děsem z otevřených prostranství a davů), následkem níž už řadu let nevyšel z domova. Bývalý úspěšný novinář, nyní se žíví tvorbou křížovek pro různé časopisy. Léopoldine je nevzdělaná, ale zvědavá paní, matka tří dospělých dětí, znuděná šedivým životem, prostá, ale laskavá a neustále se omlouvající za svou hloupost. Poprvé v životě si domluvila rande přes internetovou seznamku. On čeká od majitelů domu inspekci vadného potrubí, ona si spletla adresu a přišla k němu omylem. Po delším komic-kém a eroticky nabitém nedorozumění si oba omyl uvědomí, ale v té chvíli už jsou jeden druhým – přesně řečeno vzájemnou odlišností – fascinováni. Po dalších komických projevech vzájemné nevraživosti a urážení se

začnou pomalu sblížovat a sdělovat si své životní příběhy, zklamání a trápení. Ji inspiruje jeho vzdělanost, ale zároveň irituje jeho pedantství, on se postupně nechává měnit její praktičností, zdravým selským rozumem a odhodláním pomoci mu překonat strach z lidí. Komickými konfrontacemi společenské a kulturní odlišnosti proplétanými vyprávěním tragických minulých zážitků se nakonec dostávají k vzájemnému pochopení, něžnému sblížení a k počátku lásky.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

POMONA (2014)

Alistair McDowall

Velká Británie

Překlad: David Košťák

Žánr: thriller

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Ollie se do ulic Manchesteru vydává hledat pohřešovanou sestru. Všechny stopy vedou k Pomoně, k opuštěnému ostrovu uprostřed města. Tam, v centru všeho, zaniká většina snů a rodí se noční můry.

Divadelní thriller pracuje s atmosférou filmu noir a pokrývá realitu fantaskními výjevy. Nočními ulicemi se pohybuje postava s hlavou chobotnice a nevinná hra připomínající Dračí doupě má mnohem blíže skutečnosti, než by se mohlo zdát.

Mladý autor Alistair McDowall, jehož hry kritika přirovnává k dílu Philipa Ridleyho, vytváří hyperrealistický svět, který reflektuje skutečné problémy, jako je trh s bílým masem. V roce 2015 si původní inscenaci z Orange Tree Theatre vzalo pod křídla samo londýnské National Theatre.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

ŠEDESÁT MINUT BEZ TELEVIZE (UNA HORA SIN TELEVISION, 1987)

Jaime Salom

Španělsko

Překlad: Cyril Navrátil

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena

POLIBEK (DE KUS, 2011)

Ger Thijs

Nizozemsko

Překlad: Lucie Gajdošová

Žánr: činohra – divadelní hra v šesti scénách

Obsazení: 1 muž, 1 žena

MUŽ: Takže vy pak vyrazíte na procházku

A on jde na čekanou

Ale na vás nečeká

ŽENA: My ale nejsme tak zoufalí,

Jak byste si mohl myslet.

Žijeme spokojený život.

Plný charity, koníčků, sportu...

EDUARDO: Miláčku, všichni toho máme trochu plný zuby. Myslíš si, že mě baví vstát v půl osmý ráno, jet do kanceláře, přetřpět tam celý den s tlupou otravů, kterým vymyslím přiblblý slogany k těm jejich šmejdským výrobkům, pak se zavřít doma a čumět na ty kraviny v televizi? A takhle je to dennodenně.

Myslíš si, že občas nemám chuť to všechno zabalit a prásknout do bot s nějakou dvacítkou?

PATRICIA: To jsi taky udělal vždycky, když se ti zamlulo.

EDUARDO: Vždycky jsem se ale vrátil domů. A víš proč?

Protože díkybohu mám stále smysl pro zodpovědnost. Takže si nechám svoje sobectví a svoje pubertácký sny zajít a pokračuju dál. Spokojený s tím, že jsem splnil svou povinnost.

Je devátého října. No a? Jaképak no a? Dnes máme výročí svatby! Záletný ředitel reklamní agentury Eduardo na něj zase zapomněl. Rádoby klavírní virtuózka Patricia toho má už dost. Chce se rozvést. Proto požádá svého muže o nemožné: Aby se jí věnoval šedesát minut, aniž by se přitom koukal na televizi...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MUŽ a ŽENA se náhodně potkají na jedné lavičce v provincii Limburg. Dva cizinci, kteří se vydali na podzimní procházku do lesa, aby si v klidu zapřemýšleli...

Muž dumá o svém promarněném životě a o kabaretním programu, který není schopen dokončit. Žena se nachází na jakési osobní pouti do nedaleké nemocnice, kde jí mají sdělit, zda má rakovinu nebo ne. Ve zdánlivě anonymitě setkání v přírodě nad sebou pronášejí nemilosrdné soudy a odhalují myšlenky, o kterých nevědí ani jejich životní partneři. Proti všem očekáváním se mezi nekonformním cynikem a rozhodnou, v tajnosti trpící, ženou odehrává dojemný, hořce – komický rozhovor, na jehož konci náhle vysvitne možnost úplně jiného života...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PŘÁNÍ A ZÁZRKY (WUNSCH UND WUNDER, 2014)

Felicia Zeller

Německo

Překlad: Jitka Jílková

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

STEFAN: Když jsem ještě pracoval v mezinárodním chovu vepřů, říkal jsem, mami, pracuju v chovu prasat, to jí přišlo dobré, chov prasat. Ted' bych mohl říct, že pracuju v reprodukční medicíně, to ona nezná, to za jejích časů nebyvalo, k tomu ona je nedůvěřivá, hned zneklidní, co to má být? A já vlastně dělám podobné věci jako u EuroVetery, jenže ted' s lidmi, neřekli bychom chov, ale pomoc. Pomáháme lidem k lidem, ale všechno je to příliš komplikované, raději jí pořád říkám, že v chovu prasat, chci, aby mojí mámě připadalo dobré, co dělám.

Dr. Bernd Flause, ředitel Centra pro léčbu neplodnosti a odborník v oblasti reprodukční medicíny, chodí už několik let po ulicích s hlavou skloněnou až k zemi. Má totiž strach, že potká „výsledky své práce“ z dob, kdy svým pacientkám poskytoval často a rád své vlastní sperma. Jeho kolegyni Betty Bauer tikají biologické hodiny, a ačkoliv je „u zdroje,“ pokouší se otěhotnět přirozenou cestou při sexu na jednu noc. Její snahy ale většinou pokazí alkohol. Zdravotní asistentka Nicole už zase nechtěně otěhotněla a musí nastoupit na mateřskou dovolenou. Na její místo nastupuje psychologka Katja von Teich, která se na klinice pod falešným jménem snaží zjistit, kdo je její biologický otec. Že má podobná gesta a mimiku jako Dr. Flause je podezřelé všem (kromě Dr. Flauseho). Vedoucí laboratoře, jedináček a věčný single Stefan Schimmerle je pronásledovaný svou matkou, která touží po vnoučeti. Jednoho dne se na klinice objeví dárc,

ktej je mu neuvěřitelně podobný, a tak se Schimmerle rozhodne podstrčit klientce své sperma a tím své nesnesitelné matce dopřát vytoužené vnouče.

Velice aktuální „zellerovská komedie“ *Přání a zázraky* je hravým textem o zázraku stvoření nového života a poklonou rodičovství. Inscenace hry *Wunsch und Wunder* (Saarländisches Staatstheater Saarbrücken) byla vybrána do soutěžního programu Stücke 2015 v rámci festivalu Mülheimer Theaterstage 2015.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NABÍZÍME

NEPŘELOŽENÉ zahraniční hry

LUNA GALE (2015)

Rebecca Gilman

USA

Žánr: drama

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Caroline pracuje na sociálce už dvacet pět let. Když potká pár problémových teenagerů Petera a Karlie, rodiče novorozené Luny Gale, myslí si, že má před sebou jeden z obvyklých případů. Při bližším pohledu ale objevuje řadu nevyslovených zájmů na budoucnosti malé Luny, které různé strany mají. Všichni jsou přesvědčení o tom, že mohou nabídnout to nejlepší východisko. Ale kdo má pravdu a kdo ne?

Mnoha cenami ověčená autorka Rebecca Gilman napsala fascinující a důvtipné drama, které diváka drží na pochybách až do samotného překvapivého konce. Události neustále nabírají na tempu a pravda, již Caroline odkrývá, ji nutí k závěrům, o nichž netušila, že by k nim jednou mohla dospět.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

MILKED (2013)

Simon Longman

Velká Británie

Žánr: černá komedie

Obsazení: 2 muži

Paul se zoufale snaží najít práci. Snowy se zoufale snaží najít sám sebe. Debut mladého britského autora je černou komedií o přátelství, nezaměstnanosti a o krávkě jménem Sandy. Dojemná a zároveň vtipná hra, která ukazuje, jaké je to být mladým člověkem na dnešním venkově, kde je nouze o práci, ale zato hodně krav.

Text anglického originálu je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

MODE UND WIRKLICHKEIT (2014)

Wolfram Lotz

Německo

Žánr: komediální monolog

Obsazení: 1 muž

Rudolph Moshammer je mrtvý. Ví o tom, že je mrtvý, přesto ale nedokáže přestat mluvit: O sobě, o svém vzhledu, o plnovousech, které poslední dobou frčí, o rudých šátcích, o chybějícím porozumění mezi volavkami a pstruhy, o kanalizaci, o metařích, o broskvích, ale především nedokáže přestat mluvit o módě a o nemožnosti, vyjádřit pomocí ní věci, které jsou skutečně důležité...

Mode und Wirklichkeit (Móda a realita) je nejnovější hrou mladého, talentovaného německého dramatika Wolframa Lotze.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

VIOLENCE AND SON (2015)

Gary Owen

Velká Británie

Žánr: drama

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Liamovi je 17 let. Miluje *Doktora Who* a nedávno přišel o svoji matku. Zničehonic musel opustit ulice Londýna a odstěhovat se do údolí Walles, kde chcipl pes. Odstěhovat se k otci, kterého do té doby neznal a jehož předzívka není Violence (Násilník) pro nic za nic.

Nová hra Garyho Owena nabízí bolestivě upřímný pohled na dospívání a vztah mezi otcem a synem. Drama o násilí, lásce a vyrovnávání se se ztrátou mělo premiéru v červnu 2015 v Royal Courtu.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

HEISENBERG (2015)

Simon Stephens

Velká Británie

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena

„Je tohle snad ta nejzvláštnější věc, kterou kdy v dějinách dva lidí udělali?“

Při spěchu na přeplněném londýnském nádraží Georgie zahlédne Alexe – muže, který je o dost starší než ona. Impulzivně ho políbí na krk. Nečekané setkání vtáhne dva cizí lidi do fascinující hry, která má navždy změnit jejich životy. Nová hra Simona Stephense *Heisenberg* pracuje s Heisenbergovým principem nahodilosti, aby na jevišti zprostředkovala něco tak nepředvídatelného a často i komicky nesourodého jako jsou mezilidské vztahy.

Netradiční romance bez přehnaných nároků na scénu nabízí výjimečné příležitosti pro dva herce.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

HRY ANNE WASHBURN V DILIA

10 OUT OF 12 (2015)

Anne Washburn

USA

Žánr: komedie

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Dámy a pánové, vítejte na technické zkoušce. Soubor čtrnácti herců má dnes standardní (a standardně téměř nemožný) úkol – naukošet novou hru. Posadíte se vedle zvukaře, zatímco si zapisuje narážky. Zaslechnete zákulisní pomluvy, které se nesou ze zapomenutých portů. A uvidíte režiséra zápasit s tím, aby uchoпил neuchopitelné.

Anne Washburn (*Mr. Burns*) si během let zapisovala zápisky z technických zkoušek inscenací jejich her. Nově vzniklá hra na základě těchto záznamů je ironickým a pohlcujícím pohledem na to, jak nás naše práce formuje a deformuje.

„Anne Washburn nás nechává nahlédnout do světa, který by nám neměl být tak cizí a vykresluje ho jako zázračný, plný rozmarů, ale nezdárka i hororový. Washburn postihuje krásu i divnost divadelních zkoušek, ušlechtilost často marného snažení, neuvěřitelnou vysazenost na detail... ukazuje vše najednou a přibližuje nám tu povědomou loveckou snahu i to bloudění ďábelským bludištěm.“ New York Times

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

MR. BURNS (2014)

Anne Washburn

USA

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Nastal konec světa, jak jsme ho znali. Civilizace je v troskách. Skupina přeživších sedí u ohně a vzpomíná na svou oblíbenou epizodu *Simpsonů*. Zdá se, že je to jejich jediný útěk z beznaděje. Z jejich kolektivní paměti se zázrakem rodí nový svět: drsné a teatrální znovustvoření digitální popkultury, bez které si již nedokážeme představit náš život. *Mr. Burns* vás provede post-apokalyptickým světem, v němž ožívají vzpomínky od *Simpsonů* až po největší televizní hity posledních deseti let. „Post-elektrická“ hra představuje děsivé zábavné časy, jež vám neustále kladou otázku: měl by pro nás svět stejný smysl i bez všech těch udělatek a pořadů, které denně konzumujeme? Černá komedie *Mr. Burns* objevuje, jak lehce se může z popkultury jedné éry stát mytologie té další.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

ANNE WASHBURN (USA)

Mezi oceňované hry americké autorky patří *Mr. Burns*, *The Internationalist*, *A Devil At Noon*, *Apparition*, *The Communist Dracula Pageant*, *I Have Loved Strangers*, *The Ladies*, *The Small* a adaptace Euripidova *Orestea*. Její hry se inscenují na jevištích světových divadel jako jsou např. Actors Theater v Louisville, American Repertory Theatre, Cherry Lane Theatre, Ensemble Studio Theater, The Folger,

London's Gate Theatre, Playwrights Horizons, NYC's Soho Rep. V současné době je autorkou v rezidenci divadla Soho Rep. a Yale Rep.

NABÍZÍME ESTONSKÉ HRY II.

KONTAKT

Martin Algus

Estonsko

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

Hra *Kontakt* je propletenecm tří příběhů o samotě a opuštěnosti.

Tallinn. Rita je zdravotní sestra, která má na starost péči o šestnáctiletého paralyzovaného chlapce Reného. Podle instrukcí by v rámci terapie měla s chlapcem mluvit, a tak mu začne vyprávět o svém životě, doufajíc, že to pomůže oběma. Její matka spáchala sebevraždu, když byla Rita ještě dítě, a se svým otcem, který byl hodně sebestředný a stále zaměstnaný prací, se rozhádala. Přes to všechno existuje jeden světlý bod v jejím životě, kdy se cítila šťastná, a to za revoluce, kdy se zamilovala do dánského chlapce Johana. Byl to jen krátký románěk, Johan slíbil, že si budou psát, ale už se nikdy neozval. Díky tomu, že malému Renému mohla vyprávět svůj životní příběh, sebrala Rita odvahu, aby opustila nekončící sebelitost a posunula se dál. A René pohne prstem. Pro oba je to obrovský průlom.

Helsinki a Stockholm. Anton a Georg cestují, aby našli investory pro výzkumný projekt v oblasti kosmologie. Anton je velmi zapálený (nebo se tak alespoň tváří), na rozdíl od Georga, který nemůže svému bývalému studentovi a spolupracovníkovi odpustit, že dal přednost obchodu před vědou. To, co oba muže spojuje, je potřeba

utěct před vlastními problémy. Anton, který stále cítí vinu za sebevraždu své manželky, se rozhádal se svou dcerou (Ritou) a o to víc se ponořil do vědeckých výzkumů. Georg má finanční problémy a stejně jako Anton problémy s dcerou, která proti jeho vůli zanechala studii.

Copenhagen. Johan žije po propuštění z psychiatrické léčebny sám v domě svých rodičů, kteří jakožto členové jisté sekty spáchali hromadnou sebevraždu. Jeho asistentkou a terapeutkou je Anna, která opustila Estonsko poté, co opustila univerzitu. Pro oba dva znamená toto setkání znovunalezení životního smyslu.

Hra získala první místo v dramatické soutěži Baltic New Drama 2011.

Hra v anglickém překladu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

SIRNÉ MAGNOLIE (VÄÄVELMAGNOOLIAD, 2013)

Marin Algus

Estonsko

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Hra z roku 2013 vznikla na základě skutečné události.

Do života ženy ve středních letech, která je na vrcholu své kariéry, se náhle vrací její starý otec. Vzpomínky na něj se točí jen kolem výprasků a domácího násilí. Žena navíc právě získala nabídku na práci svých snů. Její partner její ambice podporuje, a to nejen kvůli možnosti lukrativního zaměstnání, ale především proto, že nesouhlasí s tím, aby se žena všeho vzdala a starala se o svého otce. Takže když se podle něj rozhodne špatně, tak partner jednoho dne zmizí. Opustí ji a ona se sama vyrovnává se ztracenou profesní příležitostí, nutností starat se o otce a čelí traumatům z dětství. Tak by se dal ve stručnosti popsat děj,

aniž bychom vlastně řekli, o čem hra je. Text je sporný, poetický, metaforický – má blíže k poezii než realismu. Poetický realismus. Tento rozpor mezi příběhem a jazykem používá autor záměrně, neboť si je plně vědom toho, že poezie jen zdánlivě představuje pro diváka jistý odstup. Nemilosrdně ho naopak vtahuje do reality postav.

Hra získala druhé místo v dramatické soutěži New Drama Competition 2013.

Hra v anglickém překladu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

MARTIN ALGUS

Martin Algus patří k nejúspěšnějším estonským dramatikům, za poslední léta posbíral celou řadu ocenění, včetně soutěže New Baltic Drama 2011 se svou hrou *Kontakt*. Algus působí jako dramatik, překladatel, herec, scénárista a producent televizních seriálů. Překládá divadelní hry z angličtiny a ruštiny, za což získal výroční ocenění Estonian Theatre Union translator prize.

BLUE WAGON (HELESININE VAGUN, 2003)

Andrus Kivirähk

Estonsko

Žánr: nostalgická komedie

Obsazení: 5 mužů, 1 žena

Příběh se odehrává v současném Estonsku a hlavními postavami jsou tři cátníci, kteří vyrostli v posledním desetiletí pod sovětskou okupací. Byli pionýry a pochodovali v průvodech, sledovali sovětské kreslené filmy a zažívali sovětskou atmosféru, aniž by si uvědomovali hrůznosti tohoto režimu. Posledních dvacet let žijí v novém systému, museli se adaptovat, ale vzpomínky zůstaly. A tak mohou srovnávat své sny se současnou realitou. Indrek má dnes narozeniny a slaví je společně s bývalými spolužáky Mártim a Tönim. Party je v plném proudu, alkoholu je dost, což je ideální příležitost k tomu zavzpomínat si na časy minulé, které se z dnešního pohledu jeví tak absurdně. Kontrast mezi jednotlivými generacemi se plně projeví ve chvíli, kdy se k oslavencům připojí šedesátiletý soused Anton a později Sirts, Indrekova mladá kolegyně z práce.

Hra v anglickém překladu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

ANDRUS KIVIRÄHK

Kivirähk patří k nejúspěšnějším současným estonským autorům, a to jak na poli dramatu tak literatury. Věnuje se také tvorbě scénářistické (část jeho scénářů vznikla pro dětské animované filmy), píše dětské knihy a pracuje pro rozhlas. Ve svých dílech se mimo jiné

často věnuje mírně ironickému hledání identity malého estonského národa.

DEN; TICHŮ A PLÁČ (PÄEV, 2007; VAIKUS JA KARJED, 2009)

Andres Noormets

Estonsko

Žánr: rozhlasové hry

Obsazení: variabilní

Autor Andres Noormets získal první místo v soutěži rozhlasových her Plays for Radio Competition pořádané estonským rozhlasem a jednu z pěti hlavních cen v soutěži Prix Europa v roce 2008. Tyto poetické rozhlasové hry se žánrově pohybují mezi divadelním monologem a postmoderním textem, což umožňuje nepřeborné množství interpretací.

Hra *Den* je monologem pro devět hlasů, který sleduje jeden den v životě jedné, nebo možná mnoha postav. Začíná ráno probuzením a končí večer usnutím. Mezitím je den naplněný často velmi agresivními reflexemi okolního světa a jeho vlivem na protagonistu/y.

Hra *Ticho a pláč* je kombinací vnitřního monologu a vyprávění nahodilých fragmentů z každodenního života muže, který si říká jednoduše Já. Absurdní situace, do kterých se dostává např. v autoservisu nebo na autobusové zastávce jsou elegantně srovnávány s básněmi Federica Garcii Lorcy.

Hra v anglickém překladu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

ANDRES NOORMETS

Noormets vystudoval obor herectví na divadelní fakultě estonské Akademie múzických umění v roce 1988. Věnuje se tvorbě pro děti, poezii a divadelním a rozhlasovým hrám. Získal řadu ocenění v dramatických soutěžích a patří k nejhranějším estonským autorům. Od roku 2005 působí jako režisér v divadle Endla v Pärnu.

GO NEO UND ROMANTIX (2011) @

kadrinoormets

Tento postdramatický text balancuje na hraně mezi myšlenkou, realitou a percepcí současného světa. Text se svým žánrem naprosto vymyká tradičním divadelním hrám, připomíná spíš surrealistické automatické texty. Vyprávění se točí kolem různého pojetí sebe sama, přičemž důležitou, ne-li hlavní roli v něm hraje hudba, v jejímž rytmu šest postav analyzuje sebe sama i ostatní.

Hra získala třetí místo v dramatické soutěži New Drama Competition 2011.

Hra v anglickém překladu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

KADRINOORMETS

Tanečnice a choreografka kadrinoormets se věnuje mimo jiné literatuře a dramatické tvorbě. Působila ve skupině nu.unioon. Dramatickou tvorbu studovala na soukromé škole Drakadeemia, v současné době dokončuje studium na estonské Akademii múzických umění.

JEŠTĚ JSEM NAŽIVU? (KAS MA OLEN NÜÜD ELUS, 2009) @

Siiim Nurklik

Estonsko

Obsazení: 4 a více postav

Hra je rozdělená do monologů a dialogů, není však přesně určen jejich mluvčí, takže inscenátoři mají svobodu v interpretaci díla. Jednotlivé pasáže jsou oddělovány slogany, které připomínají titulky z novin nebo výkřiky, „posty“ a „lajky“ ze sociálních sítí. Autor nevytváří plynulý děj, píše útržkovitě a zkratkovitě, nechýbí mu ale radikální kritika společnosti, která se zmitá v ekonomické krizi, ale nejdůležitější je pro její členy mít nejdokonalejší outfit, tělo, partnera a životní styl.

Hra získala druhé místo v dramatické soutěži New Drama Competition in 2009.

Hra v anglickém překladu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

SIIM NURKLIK

V roce 2009 vystudoval soukromou školu autorské tvorby Drakadeemia a hned jeho první, debutová celovečerní hra *Ještě jsem naživu?* získala druhé místo v dramatické soutěži New Drama Competition a byla nominována na cenu Estonian Cultural Endowment's Literary Award v roce 2010.

CVIČENÁ OPICE (JÄRGMINE VOOR, 2011)

Mihkel Raud

Estonsko

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Norman, Helen a Alex sedí za stolem. Tak jako už tolikrát. A před nimi na pódiu se dvacetiletý Fred snaží vydat ze sebe vše při interpretaci písně „All I Have To Do Is Dream“. Zpívá a capella a vážně se snaží. Snaží se přesvědčit ty tři porotce, aby ho pustili do dalšího kola televizní pěvecké soutěže „Tahle země hledá talent“. Alex, padesátiletý, submisivní hudební skladatel říká „Ano“, ale sebevědomý čtyřicátník Norman si je naprosto jistý svým „Ne“. Ti dva se evidentně nemají rádi. Norman si dělá legraci z Alexovy opery o lásce volejbalisty k volejbalu, Alex zase zesměšňuje Normanovy začátky v kapele „Železná varlata“. Rozhodnutí je tedy na zpěvačce, třicetileté divě Helen. Ta nejprve se zářivým úsměvem Fredovi oznámí, že předvedl téměř dokonalý výkon, aby následně řekla „Ne“. Fred je ze hry venku, snaží se ale porotce přesvědčit, aby mu dali ještě jednu šanci, že by si chtěl zazpívat s Normanem duet. „Jen

přes mou mrtvolu“, prohlásí Norman. A v tu chvíli vytáhne Fred pistoli a začíná hra podle jeho pravidel.

Hra v anglickém překladu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

MIHKEL RAUD

Mihkel Raud se vedle psaní věnuje také hudbě, práci v televizi a působí jako žurnalista. Víc jak patnáct let byl jedním z neúspěšnějších DJů v nejpobulárnějším estonském rádiu. Skládá hudbu, zpívá, jako kytarista působil v řadě předních estonských kapel a vydal řadu alb. Jako novinář se věnuje především kritice, psaní sloupků v předních estonských denících, kde působí dokonce jako šéfredaktor kulturní redakce. Jeho autobiografie patří k bestsellerům za poslední desetiletí. V současné době je jedním z porotců soutěže „Estonsko hledá talent“.

VE SKLEPĚ (KELDRIS, 2007)

Peeter Sauter

Estonsko

Obsazení: 1 muž, 1 žena, hlasy chlapce a dívky

Muž zamkl svoji ženu do sklepa. Dětem řekl, že je maminka nemocná. Jejich manželství začalo krásně, ale když zamilovanost pomínila, zůstala jen rodinná rutina, před kterou žena utíkala k milencům, a muž ztrácel kontrolu. Ve sklepe má zase všechno pod kontrolou. Žena je připoutaná k židli a na obličejí má modřiny. Muž

ji chodí navštěvovat, přináší jídlo, květiny a čas od času ji zmlátí. Říká, že ji miluje. Žena ví, že mu neunikne. A tak manželství pokračuje, dokud...

Hra roku 2008 estonské Kulturní nadace.

Hra v anglickém překladu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

PEETER SAUTER

Estonský spisovatel, scénárista, překladatel a novinář vystudoval herectví v Tallinnu a v Liverpoolu. Věnoval se tvorbě pro divadlo a film. V roce 1988 vydal svůj debutový román a od té doby publikoval desítky knih, napsal řadu divadelních her a překládá z angličtiny. Pro své radikální a kritické zobrazování současné estonské společnosti bývá označován za enfant terrible estonské literatury.

VELMI ROZZLOBENÝ MLADÝ @ 𐌹𐌿𐌿𐌺 **MUŽ (VÄGA VIHANE MEES, 2010)**

Mihkel Seeder

Estonsko

Žánr: hra pro mládež

Obsazení: 1 muž, 2 ženy

Hra získala první místo v dramatické soutěži Children and Youth Drama Competition v roce 2010.

Hlavním protagonistou je problematický mladík, který nedělá nic jiného, než že křičí na svou matku, na svou holku, na starší soušedku, na dívku ze svých sexuálních fantazií a taky na diváky. Hra je odkazem na Roberta Zucca Bernarda-Marie Koltése a na všechny rozzlobené chlapce, kteří se cítí „být otráveni touhle společností“. Stejně jako Zucco má tento mladý muž problém se ženami a taky sám se sebou. Stát se mužem přináší řadu zdánlivě nepřekonatelných problémů. Nic prostě nemá smysl...

Hra v anglickém překladu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

MIHKEL SEEDER

Vystudoval germanistiku a divadelní vědu a věnuje se současné německé dramatické tvorbě. Snaží se propagovat současné německé divadlo v Estonsku, překládá současné německé autory a vyučuje na soukromé škole autorské tvorby Drakadeemia. Sám je také úspěšným dramatikem, jeho hra *Velmi rozzlobený mladý muž* získala první místo v dramatické soutěži Children and Youth Drama Competition v roce 2010 a byla nominována na mezinárodní workshop v Litvě v roce 2011. Za svou první celovečerní hru *Überfisch* získal Seeder grand prix v dramatické soutěži mladých autorů "Pööning".

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

17. 4. 2015
Moravské divadlo Olomouc
Emmerich Kálmán:
**HRABĚNKA MARICA
(GRÄFIN MARIZA)**
opereta
23. 4. 2015
Národní divadlo
moravskoslezské Ostrava
Sergej Prokofjev:
POPELKA (CINDERELLA)
balet
25. 4. 2015
Městské divadlo Zlín
Katarzyna Gärtner:
MALOVANÉ NA SKLE
muzikál
26. 4. 2015
Slezské divadlo Opava
Franz Lehár:
**VESELÁ VDOVA
(DIE LUSTIGE WITWE)**
opereta
26. 4. 2015
Divadlo J. K. Tyla Plzeň
Jerry Herman:
HELLO, DOLLY!
muzikál
29. 4. 2015
Slezské divadlo Opava
Účinkuje Moravské divadlo
Olomouc
Sergej Prokofjev:
ROMEO A JULIE
balet

30. 4. 2015
Severočeské divadlo
Ústí nad Labem
Jacques Offenbach:
**KRÁSNÁ HELENA
(LA BELLE HÉLENE)**
opereta

9. 5. 2015
Divadlo J. K. Tyla Plzeň
Bedřich Smetana:
LIBUŠE
opera

14. 5. 2015
Národní divadlo Praha
Na scéně historické budovy ND
Leoš Janáček:
Z MRTVÉHO DOMU
opera

17. 5. 2015
Národní divadlo Praha
Na scéně Státní opery
Richard Strauss:
SALOME
opera

12. 6. 2015
Severočeské divadlo Ústí nad
Labem
Milivoj Uzelac:
CIKÁNI JDOU DO NEBE
muzikál

13. 6. 2015
Východočeské divadlo
Pardubice
Jan Rychlík, Vlastimil Hála:
LIMONÁDOVÝ JOE
muzikál

20. 6. 2015
Smetanova Litomyšl 2015
Národní divadlo Praha
Johann Strauss:
NETOPÝR
opereta

NABÍZÍME

Hudebně – dramatická díla

WRITTEN ON THE SKIN

George Benjamin

THEBANS

Julian Anderson

operu

Dvěma předním britským skladatelům byly provedeny evropské premiéry jejich dvou oper. Opera George Benjamin *Written on Skin* je jedna z nejuspěšnějších divadelních prací posledních let. Hrozivá středověká bajka libretisty Martina Crimpa měla první představení 2. května v divadle v St. Gallen v režii Nicolý Raab, kterou dirigoval Otto Tausk. Následující den 3. května se uskutečnila premiéra skladatele Juliana Andersona *Thebans* vycházející z napětí Sofoklových thébských tragédií na libreto Franka McGuinnessa v koprodukcí English National Opera v divadle v Bonnu, v produkci Pierra Audiho a v hudebním nastudování Johana Pella.

TŘI PŘÁNÍ

Bohuslav Martinů

opera

Soubor opery Národního divadla moravskoslezského zahájí sezonu inscenací opery Bohuslava Martinů *Tři přání*, kterou naváže na dramaturgickou koncepci „Operní hity 20. století“. Tato neobvyklá opera-film bude uvedena v nezkrácené verzi s filmovou retrospektivou proběhlých dvou jednání i se scénickou vizualizací symfonické plochy *Le Départ* (Odjezd). Z historického hlediska půjde teprve o třetí uvedení v ČR.

TARQUIN

Ernst Křenek

opera

The Staatsoper v Schillerově divadle uvedla 19. dubna premiéru komorní opery Ernsta Křenka *Tarquin* v produkci Mashy Pörzengera.

POPELKA

Sergej Prokofjev

balet

Příběh o skromné, laskavé a pracovitě dívce, jež je nakonec za své ctnosti odměněna, má své místo i v dějinách baletu. Nejhranější a nejslavnější je verze *Popelky* Sergeje Prokofjeva, která se po více jak dvaceti letech vrátila na jeviště Divadla Antonína Dvořáka v choreografii kanadského tanečnicka Paula Chalmera (první spolupráce s NDM). Premiéra byla 23. dubna v nastudování dirigenta Jakuba Kleckera.

HRABĚNKA MARICA

Emmerich Kálmán

opereta

17. dubna se uskutečnila premiéra druhé nejslavnější operety Emmericha Kálmána *Hraběnka Marica (Gräfin Mariza)* v režii Dagmar Hlubkové a v hudebním nastudování Petra Šumníka. Kálmánova „Hraběnka Marica“ se v Moravském divadle v Olomouci zatím dočkala pěti inscenací, ta poslední měla premiéru v prosinci 1999 v režii Václava Málka.

MALOVANÉ NA SKLE

Kataryna Gärtner

muzikál

Muzikál *Malované na skle* skladatelky Katarzyny Gärtner na jánošíkovské téma v sobě spojil folklór a bigbít v režii Hany Mikoláškové. Příběh zachycující osudy zbojníka Jánošíka měl premiéru 25. dubna. Původní polské libreto přebásnil Jaromír Nohavica.

HELLO DOLLY

Jerry Herman

muzikál

Plzeňské divadlo J. K. Tyla uvedlo 26. dubna premiéru muzikálu *Hello, Dolly!* skladatele Jerryho Hermana a libretisty Michaela Stewarta. Slavný komediální příběh o dohazovačce, která při shánění ženichů nezapomíná ani na sebe, se na plzeňská divadelní prkna vrátil po 18 letech. Světová premiéra muzikálu byla v lednu 1964 na Broadwayi a už v květnu získal 11 cen Tony jako nejlepší muzikál sezóny. Slávu mu přinesl i film z roku 1969 s Barbrou

Streisandovou a Waltrem Matthauem v hlavních rolích. V Čechách byl muzikál poprvé uveden v roce 1966 v Hudebním divadle Karlín.

ROAD OF PROMISE

Kurt Weil

oratorium

6. května byla v Carnegie Hall provedena americká premiéra skladby Kurta Weila *The Road of Promise*. Oratorium o 14 scénách převzaté z *The Eternal Road* hrál Orchestra of St. Luke a 200-voice Collegiate Chorale v aranžmá Edwarda Harshe. Durata díla je 105 minut.

AGRIPPINA LUCIO CORNELIO SILLA

Georg Friedrich Händel

opery

Tento rok byly vyzkoušeny dva svazky z Handel Edition na dvou festivalech v Německu. Festival v Göttingenu byl zahájen 15. května s novou produkcí *Agrippiny* v režii Laurence Daleho a dirigentem Laurencem Cummingssem. Za dlouho očekávané nové vydání byl zodpovědný John E. Sawyer. Hudební materiál obsahuje benátskou verzi z premiéry roku 1709, stejně jako další alternativní hudbu a čísla později nepoužívaná. Druhý festival byl 5. června v Halle a uvedl v novém vydání zřídka uváděnou operu *Lucio Cornelio Silla* z roku 1713, kterou pro novou edici HHA (Halle Handel Edition) připravoval Terence Best. Handel Festival Orchestra dirigoval Enrico Onofri.

KEHRAUS UM ST. STEPHAN

Ernst Křenek

opera

V roce 1930 napsal Ernst Křenek operu *Kehraus um St. Stephan*, ve které nastínil nemilosrdné panorama času a lidí v něm, na způsob Karla Krause, jak později popsal. Dílo bylo zamítnuto a nakonec mělo premiéru až v roce 1990. Satira s hudbou na Křenkovo vlastní libreto odhaluje dobu po první světové válce – ekonomické problémy, politické nejistoty, která měla zničující účinek na společnost. Německá premiéra za užití nového materiálu proběhla 16. května v Stadttheater Giessen v režii Floriana Ziemena a dirigenta Hanse Hollmanna.

ESAME DI MEZZANOTTE

Lucia Ronchetti

opera

Skladatelka Lucia Ronchetti složila surrealistické nockturno *Esame di mezzanotte* na objednávku pro Nationaltheater Mannheim. Opera je první celovečerní dílo této skladatelky žijící v Římě, psaná pro herce, sólové hlasy, sbory a orchestr. 15 scén na libreto Ermanna Cavazzoniho vypráví o mukách studenta Gira Lamentiho v noci před jeho maturitní zkouškou a o nočních mřurách italských studentů. Premiéra proběhla 23. května v režii Achima Freyera a hudebního nastudování se ujal Johannes Kalitzke.

UN RE IN ASCOLTO

Luciano Berio

opera

Dne 23. května proběhla premiéra dvouaktové opery Luciana Beria *Un re in ascolto* podle libreta Itala Calvina. Novou inscenaci režíroval v Staatstheater Kassel Paul Esterházy.

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

JOSEF VÁCHAL MYSTERIUM ŠUMAVA

Od dubna do konce října probíhá v Galerii Egon Schiele Art Centrum v Českém Krumlově výstava obrazů, kreseb, grafiky, knih a dřevorez, k níž galerie vydala i dva kalendáře na rok 2016. DILIA zastupuje Váchalova dědice a to je důvod, proč jsme se rozhodli tohoto všestranného umělce připomenout i na stránkách podzimních Zpráv.

Pohádkový kalendář

Váchalovu tvorbu ovlivnil expresionismus a prvky symbolismu, naturalismu a secese, ale po celý život hledal vlastní způsob uměleckého vyjádření. Je autorem textu i výtvarného zpracování originálních knih *Krvavý román*, *Šumava umírající a romantická* a *Receptář barevného dřevotisku*.

Váchalovým otcem byl bratranec Mikoláše Alše, Josef Šimon Aleš-Lyžec. A byl to právě Mikoláš Aleš, který ho začal seznamovat se světem umění. Váchal se časem odklonil od své katolické výchovy, zajímal se o spiritismus, a mystiku, které jeho dílo rovněž významně ovlivnily.

EDUARD PETIŠKA

Mezi autory, které Dilia zastupuje, je několik, kteří přesáhli nejenom hranice Čech a rodného jazyka. Přesáhli z domova do vesmíru. Tedy: byla po nich nazvána nebeská tělesa. V loňském roce se k autorům Dilie, kteří byli nejen v čítankách, knihovnách a knihkupectvích, ale mají dohledatelné jméno na obloze, zařadil další. Eduard Petiška. Po něm, básníku, romanopisci, povídkáři, esejistovi, dramatikovi, germanistovi, autoru knih pro děti a mládež, je nazváno nebeské těleso. Autor, jehož nedožitá devadesátina připomněl Rok Eduarda Petišky, psal pro všechny věkové kategorie. Pro děti (**O jablonce**, texty ke knížkám o Krtkovi, i k prvnímu: **Jak krtěk ke kalhotkám přišel**, **Martínkova čítanka**, **Aleččina čítanka**, **Stříbrné dobrodružství**, oblíbený **Birlibán**, **Anička a básnička**, **Pohádkový dědeček**...). Proslul vyprávěními klasických příběhů (**Staré řecké báje a pověsti**, **Příběhy starého Egypta a Mezopotámie**, **Čtení o hradech, zámcích a městech**, **Golem**...) i prozaickými i básnickými díly pro dospělé (**Svatební noci**, **Třicet manželek**, **Ovidiova rodina**, **Srdce, ve kterém bydlím**...). Byl autor aforismů (**Věty o životě, štěstí a lásce**...), editor, významný překladatel (Goethe, Lessing, Heine...). Po třiadesátileté nedlouhému životě zbylo kolem stovky děl. I vzpomínka na nepokřivený život, který pronesl složitými časy. Platinová kniha, jaká mu byla po revoluci posmrtně udělena, podobně jako např. cena Rudolfa II.

a medaile Franze Kafky, připomínají dílo, které našlo ohlas ve třiceti jazycích. Jsou po něm nazvány ulice, knihovna, cena, dostal řadu pamětních desek (i ve Vídni)... Jaroslav Seifert mu napsal: „Mám Vás rád – tak i tak. Myslím zvláště na Vaše verše, které jsou tak líbezně moudré, plaché i přitom statečné.“ Autor odešel ze světa k přátelům z bájí... Ale jeho knihy zůstávají přáteli čtenářů v mnoha zemích.

Podle českého spisovatele Eduarda petišky se jmenuje jedna z hvězd...

Vydané knihy

ČEŠTÍ AUTOŘI

Josef Čapek
**POVÍDÁNÍ O PEJSKOVI
 A KOČIČCE**
 Poldi libri, Itálie

Zdeněk Hanka
**SEVERNĚ OD ŠEDESÁTÉ
 PÁTÉ**
 Triton

Jan Procházka
AŽ ŽIJE REPUBLIKA
 Novela bohemica

Jiří Marek
**PANOPTIKUM HŘÍŠNÝCH
 LIDÍ**
 Euromedia, 2. vydání

Josef Číger Hronský, **il. Jaroslav
 Vodrážka**
SMELÝ ZAJKO
 Mladé letá, Slovensko

SEŇORITA FRANCO
A KRVAVÝ PES
**MALÍŘ, KARIKATURISTA
 A ILUSTRÁTOR ANTONÍN
 PELC (1895–1967)**
 Národní galerie v Praze

Václav Havel, Karel Hvizďala
DÁLKOVÝ VÝSLECH
 Wydawnictwo Krytyki
 Politycznej, Polsko

Václav Havel
HOVORY V LÁNECH 1991
 Knihovna Václava Havla

Jaroslava Janáčková (ed.)
Gabriela Preissová
**REALISMUS
 V INTERMEDIÁLNÍCH
 TRANSFORMACÍCH**
 Academia

Aloys Skoumal,
 Dagmar Blümllová (ed.)
**SPIRITUS AGENS ALOYS
 SKOUMAL**
 Torst

Martin Hilský
SHAKESPEARE A JEVIŠTĚ SVĚTA

Academia

Václav Havel, Karel Hvizdala
DÁLKOVÝ VÝSLECH

Leda

Eduard Petiška, il. Jindra Čapek
PŘÍBĚHY TISÍCE A JEDNÉ NOCI

Ottovo nakladatelství

Eduard Petiška, il. Marie Tichá
POHÁDKY 1

Vypravuje Eduard Petiška
 Ottovo nakladatelství

Eduard Petiška, il. Marie Tichá
POHÁDKY 2

Vypravuje Eduard Petiška
 Ottovo nakladatelství

Bohumil Hrabal
POVÍDKY, ČRTY A HOVORY

Host, Mladá fronta

Jiří Kolář, il. David Böhm
CO BY SIS PRÁL

Albatros

PŘEKLADY

Václav Renč
 Francesco Petrarca
STO SONETŮ LAURE

Vyšehrad

Karel Kraus
 Jean Giraudoux
BLÁZNIVÁ ZE CHAILLOT

Artur

Jaroslav Bílý
 Friedrich von Schiller
MARIE STUARTOVNA

Artur

Zdeněk Digrin, Jaroslava Bílková
 Carlo Gozzi
KRÁL JELENEM

Artur

Alena Jindrová-Špilarová
 Ira Levin
ROSEMARY MÁ DĚTÁTKO

XYZ

Tomáš Korbař
 Mary W. Shelley
FRANKENSTEIN

Dobrovský s.r.o.

Dagmar Eisnerová-Peroutková
 Franz Kafka
AMERIKA

Dobrovský s.r.o.

Jiří Konůpek
 Antoine de Saint-Exupéry
**DOPIS RUKOJMÍMU;
 NOČNÍ LET; VÁLEČNÝ PILOT**

Dobrovský s.r.o.

Kamila Jiroudková
 Alfred Döblin
**BERLÍN, ALEXANDROVO
 NÁMĚSTÍ**

Rybka Publishers

Nabízíme

ANIME NERE / ČERNÉ DUŠE

Gioacchino Criaco

Román Gioacchina Criaca, z jehož předlohy volně čerpá scénář k úspěšnému filmu režiséra Francesca Munziho, by se dal přiřadit k žánru noir. Příběh černých duší, tři bratrů, je existenciálním podobenstvím života z drsné kalábrijské krajiny Aspromonte, jejíž prostředí bylo protagonistům dáno do vínku a kde taky vše končí. Archaický způsob života místních pastýřů dle starých tradic zde získává zcela nové rozměry násilí a vražd. Řeč je o místní mafií 'ndranghetě, která má v těchto místech hluboké kořeny. Nezbyvá než se dát na cestu mimo všechna společenská pravidla a zákony. Mladá generace tří sourozenců se přemístí do moderního milánského centra, odkud lze ve velkém obchodovat s drogami, špinavými penězi a s lidskými životy nevyjímaje. Podobně jako bestseller *Gomora* Roberta Saviana o neapolské mafií je tato kniha drsného ražení a nebojí se zpodobnit stinnou stránku italské společnosti.

Stejnomený film nedávno získal při udělování prestižních italských filmových cen David di Donatello téměř všechna prvenství.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

DAS JAHRHUNDERT DER MANNS / STOLETÍ RODINY MANNOVÝCH

Manfred Flügge

Příběh známé německé rodiny spisovatelů a intelektuálů posloužil jako zdroj pro napsání životopisného díla, jež zpodobňuje jednotlivé členy rodu stejně jako velké osudy lidstva v dvacátém století.

Manfred Flügge, odborník na rodinnou historii Mannových, sleduje panoramatickým pohledem osud rodiny, který pokrývá celé století, a využívá ho k zpodobnění intelektuálního, politického a kulturního vývoje Německa až po současnost. Právě na pozadí rodinné historie Mannových ukazuje rozpor a utrpení, lesk a slávu, zvraty a úspěchy Německa, které se s tímto historickým obdobím pojí, a na jejichž základě lze složité vývojové cestě země porozumět.

Manfred Flügge se narodil v roce 1946 a vystudoval románské jazyky a literaturu a historii v Münsteru a v Lille. Je autorem několika děl, nejnověji dvou velmi uznávaných biografii: *Die vier Leben der Marta Feuchtwanger* (2010, Čtyři životy Marthy Feuchtwangerové,) a *Stéphane Hessel – ein glücklicher Rebell* (2012, Stéphane Hessel – šťastný rebel,). Získal několik literárních cen a pracuje v Berlíně jako spisovatel a překladatel na volné noze. *Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.*

SEI LA MIA VITA / JSI MŮJ ŽIVOT

Ferzan Özpetek

Ferzan Özpetek je známý italský filmový režisér tureckého původu, který má na svém kontě řadu divácky úspěšných filmů, mezi něž patří například: *La finestra di fronte* (2001, Okno naproti), *Mine vaganti* (2010, Neřízené střely), *Allacciate le cinture* (2014, Připoutejte se). Po veleúspěšném literárním debutu z loňského roku – *Rosso Istanbul* (Červený Istanbul) – přichází s další částečně autobiografickou knihou plnou srdceryvných příběhů: *Sei la mia vita* (Jsi můj život).

Ústředním tématem všech dílčích příběhů je láska, cit, který zdolá i ty nejtěžší životní zkoušky. Pozadí knihy tvoří autorovo důvěrně známé prostředí Říma osmdesátých a devadesátých let, atmosféra svobody homosexuální komunity a dlouhých letních večerů s přívěskem hrozby jménem AIDS a lidské soudružnosti, která utužuje vzájemné vztahy. Ferzan Özpetek má přirozený dar vyprávět autentické příběhy, při nichž se zasmějete, ale zároveň vám bude tuhnout krev v žilách z jejich syrovosti

bez jakýchkoliv příkras a vedlejších efektů. Stejně jako jeho filmy vás ani tato kniha nenechá chladnými a stanete se její součástí.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

LAGER / TÁBOR

Angela Rohr

autobiografie

Když se nejmenovaná vypravěčka dostane v roce 1942 do gulagu, vstoupí do světa, kde neexistuje stav normalnosti. Funguje tu pouze jediný zákon: nikdo tu nemá žádná práva. Pracuje jako doktorka bez jakéhokoliv lékařského náčiní, je vydána na pospas hladu a zimě stejně jako ostatní vězni.

I poté, co si odpykala svůj zcela nespravedlivě uložený trest, musí zůstat v exilu, což pro ni znamená další odnětí svobody, které je neměně pokořující a nebezpečné.

Tento šokující autobiograficky založený román dokumentuje život v těch nejstrašnějších podmínkách, které autorka analyzuje bez milosti a s ledovým klidem.

Angela Rohr (1890–1985) se narodila v moravském Znojmě. Byla rakouská lékařka, psychoanalytička a spisovatelka. V roce 1926 se s manželem Wilhelmem Rohrem přestěhovala do Moskvy a přijala sovětské občanství. V roce 1941 byla odsouzena k pětiletému trestu života v gulagu. Další roky strávila v exilu, až do roku 1957, kdy byla zproštěna všech obvinění.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

LICENCOVÁNÍ ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH DĚL PRO UŽITÍ V ČESKÉM ROZHLESE

V prvním článku ze seriálu o licencování děl pro rozhlasové vysílání jsme se věnovali problematice licencování zahraničních děl, nyní téma rozvíjíme na oblast děl českých a slovenských. Pro tuto oblast je v praxi DILIA podstatné rozlišování mezi licencováním v režimu hromadné smlouvy v rámci kolektivní správy a licencováním agenturním, ad hoc. Zahraniční díla jsou z režimu hromadné smlouvy vyloučena.

Gros tohoto rozlišování spočívá v dělení na:

- díla již jednou Rozhlasem vysílaná, tedy pro první vysílání již odlicencovaná
- díla literární či jiná knižně či časopisecky vydaná díla, která budou vysílána formou „hladké četby“ (čili bez úprav)
- díla, která budou ve vysílání zveřejněna poprvé.

V rámci kolektivní správy může DILIA licencovat jen díla již jednou zveřejněná.

V čem spočívá odlišný režim licencování těchto skupin děl?

Hromadná smlouva mezi ČRo a DILIA se na první vysílání nevztahuje v případech, kdy Rozhlas vysílá dílo nové, pro Rozhlas vytvořené (typicky rozhlasovou hru či dramatizaci) nebo vysílá poprvé dílo zveřejněné knižně, a pro potřeby vysílání je upravuje. Rozhlas musí vždy získat souhlas od autorů (resp. nositelů práv). Smlouva se použije pouze na reprízy a na hladkou četbu.

Jak je tedy třeba postupovat v případě přípravy nové původní tvorby pro vysílání nebo v případě, kdy ji Rozhlas pro potřeby vysílání upravuje či dramatizuje?

Předně je u úpravy či dramatizace vždy třeba vypořádat práva autora původního díla, čili získat souhlas s plánovanou úpravou či dramatizací a licenci k vysílání takto upravené verze.

Dále je třeba vypořádat práva autorů nového díla: úpravce a dramatižátory původní rozhlasové hry či jiné tvorby. U těchto autorů je třeba poté sjednat podmínky vytvoření díla, vypořádat souhlas s jeho zveřejněním a získat licenci k vysílání.

Další užití takto odlicencovaných děl a reprízy děl českých autorů, odlicencovaných ČRo již dříve napřímo, pak běží v režimu hromadné smlouvy. Rozhlas je může bez dalšího licencování zařadit do vysílání, protože licence je ošetřena hromadnou smlouvou a odměna vypořádána na základě standardního měsíčního hlášení.

DILIA v rámci agenturního zastupování českých autorů všechna potřebná práva k prvnímu vysílání zajišťuje. Na licenci k prvnímu vysílání pak navazuje licencování prostřednictvím hromadné smlouvy, Rozhlas proto může v DILIA všechna potřebná práva k prvním i navazujícím vysíláním vypořádat nejefektivnějším způsobem na jednom místě.

Pro podrobnosti k uvedenému tématu, resp. pro zajištění práv v konkrétních případech neváhejte kontaktovat autora článku či paní Jitku Tomešovou. Kontakty naleznete na začátku Zpráv nebo na www.dilia.cz/ kontakty.

JB

Rozhovor

PETR ŠABACH

JE BLBÝ SE CHOVAT JAKO HVĚZDA A PŘITOM HVĚZDA NEBEJT.

Muž mnoha zaměstnání, kulturolog, noční hlídač, technický redaktor, pedagog. Povoláním spisovatel. Autor specifického projevu a stylu psaní, kterého již netřeba dále představovat. Povídali jsme si s ním na začátku léta.

Dramatizace povídky Satisfaction ze sbírky Škoda lásky je již Vaše několikátá spolupráce s Českým rozhlasem. Podílíte se Vy sám na úpravách, držíte jakýs autorský dozor, nebo vše necháváte na dramaturzích či režisérech?

Musím konstatovat, že mě nikdo nikdy o nějakou další spolupráci, kromě udělení svolení nepožádal. Což je, myslím, jen dobře.

Překvapilo Vás někdy nějaké rozhlasové zpracování? Dozvíte se z nich něco nového či nečekaného? Posloucháte je vůbec?

Většinou mi to uniklo. Mám doma nějaké nahrávky, ale moc si je nepouštím. Tedy spíš vůbec ne. Svě knížky taky od jejich vydání už nečtu.

Zažít Londýn v šedesátých letech musel být formující zážitek. Jaké jsou Vaše oblíbené kapely? Zůstáváte jim věrný nebo vnímáte i nové věci? Chodíte do klubů na koncerty?

Já miluju bluesovou muziku a z kapel jsou to samozřejmě hlavně Beatles a Rolling Stones, s kterejma jsem vyrůstal a doma mi pořád něco hraje. Nijak se nesnažím se pítit po novinkách. To člověka, pokud se ho to netýká profesně, přestane bavit tak někdy kolem třiceti a stejný je to i se mnou. Nechávám to teď už jen na jedny mý oblíbený stanici.

Pražské čtvrti se poslední dobou transformují nebývalým tempem. Týká se to i Dejvic? Mění se dejvické hospody a jejich štamgasti nebo jsou Vaši stálou inspirací?

V Dejvicích panuje líná pohoda. Nic převratného se, podle mě, v hospodách neděje. Aspoň tedy v mém bezprostředním okolí. Ale já vlastně ani nevím. Já chodím na pivo do Lysolaj, a to každou sobotu, a furt mezi ty samý kamarády, a to je z mé strany asi tak všechno. No, někdy se do toho připlete i nějaká ta mimořádk, ale žádná divočina to už nebejvá.

Vyšla Vám nová kniha. Je nutné se v dnešní době věnovat zvýšené propagaci nebo si myslíte, že knihy se dobře prodávají i bez toho?

Propagace je jistě nutná. To vědí v Coca Cole víc než dobře... Já osobně si myslím, že nějaký „sedávej panenka v koutě“ v životě nefunguje. Musíte se asi trochu předvíst, ale zbytečně nafouklá reklama je nepřijemná a kolikrát to lidi zhnusí už předem. Mělo by to být vyvážený. Je blbý se chovat jako hvězda a přitom hvězda nebejt.

Co se chystáte číst přes léto? Které knihy z poslední doby byste doporučil? Co rád čtete či vyprávíte vnučatům?

Já toho přes léto nikdy moc nenačtu. Většinou jsem v létě spíš psával, než četl. Já nevím, proč bych měl někomu doporučovat knihy z poslední doby. Já mám například rád Čechova a je mi fuk, že není z poslední doby. Doporučuju Čechova. Vnučatům rád vypravuju příběh o tom, jak šel děda s jejich tatínkem do lesa a potkali se tam s medvědem a jak jejich tatínek vylezl na strom, zatímco děda toho medvěda neohroženě zmlátil a ony volají: „To není pravda!!! Náš tatínek na strom nevylezl!!!!“ a to mě tak trochu zvrhle baví, ale jenom chvíli. Nakonec z jejich táty toho hlavního hrdinu samozřejmě udělám. I když..., věta „A pak děda otřel tatínkovi z tváří slzy medvědí kožkou...“ mi doslova svrbí na jazyku...

Se kterým spisovatelem či spisovatelkou byste si rád dal pivo a proč?

Já s nima občas na pivo zajdu, ale jmenovat je nebudu. Ale jestli myslíte s nějaký třeba už nežijícím, tak s Nerudou ke Sluncům.

Premiéry

Niže naleznete souhrn premiér, resp. obnovených premiér děl zajištěných mediálním odd. DILIA.

TELEVIZNÍ INSCENACE:

ZLÁ MINUTA

Muž a stín

literární předloha: **Emil Vachek**

ČT 1

PENSION PRO SVOBODNÉ PÁNY

Předloha: **Sean O'Casey**

ZÁZNAMY DIVADELNÍCH

PŘEDSTAVENÍ:

MRTVÉ DUŠE

překlad: **Naděžda Slabihoudová**

Městské divadlo Brno 2015

ČT Art

DECHOVKA

autor divadelní hry: **Jiří Havelka**

Divadlo VOSTO5 2015

ČT Art

PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO

autor divadelní hry: **Ladislav**

Smoček

Činoherní klub 2015

ČT Art

BALET GALA

choreografie: **Jiří Kylián;**

Frederick Ashton; John

Neumeier

Národní divadlo 2012

ČT Art

RACEK

překlad: **Leoš Suchařipa**

scénická hudba: **David Skála,**

Filip Topol

Divadlo Na zábradlí 1996

ČT Art

TELEVIZNÍ TVORBA PRO DĚTI:

POKLAD V HOMOLI

autor: **Jaromír Jech**

ČT Děčko

HODINY PANA ŘEHOŘE O LAKOMÉ MYŠCE

autor: **Zuzana Pospíšilová**

ČT Děčko

JAK VRÁNA POZDĚ BYCHA HONILA

autor: **Oldřich Syrovátka**

ČT Děčko

O POŠTOVSKÉM PANÁČKOVÍ O PRASÁTKU TŘI CHROUŠTI

autor: **Ljuba Štíplová**

ČT Děčko

ROZHLASOVÉ ČETBY A INSCENACE:

BUEN CAMINO

autor: **Josef Hes**

Český rozhlas Praha

PROSTĚ JEDNU VYBER

autor: **Neil LaBute**

překlad: **David Košťák**

Český rozhlas Praha

TEMNÁ KOMORA DAMOKLOVA

autor: **Frederik Hermans**

překlad: **Magda de Bruin**

Hüblová

Český rozhlas Praha

SATISFACTION

autor: **Petr Šabach**

Český rozhlas Brno

OSTROV V PTAČÍ ULICI

překlad: **Lenka Bukovská**

Český rozhlas Praha

ZVÍŘÁTKA A PETROVŠTÍ

autor: **Jindřiška Netrestová**

Český rozhlas Praha

STRÁŽKYNĚ PRAMENE

autorka: **Emmi Itäranta**

Český rozhlas Praha

PRAKTICKÁ PŘÍRUČKA O KOČKÁCH

autor: **T.S. Eliot**

Český rozhlas Praha

BRAZÍLIE

autor: **Kaper Hoff**
Český rozhlas Praha

LIBŮSTKA

**ŽENA, KTERÁ ŠPEHOVALA
SAMA SEBE
LÍŠTEK
DŮKAZ LÁSKY**

autor: **Mariusz Szczygiel**
Český rozhlas Praha

AUDIO NOSIČE:**SOLARIS**

překlad: **Erich Sojka**
Tympanum, a.s.

**PŘÍBĚH KRIMINÁLNÍHO
RADY**

autor: **Ladislav Fuks**
Radioservis, a.s.

JAK JSEM POTKAL RYBY

autor: **Ota Pavel**
Popron Music & Publishing

Zastupujeme

Marek Epstein, narozen 30. září 1975 v Praze, spisovatel, dramaturg, režisér, ale především jeden z našich nejlepších současných scénáristů. Na svém kontě má již šestnáct scénářů k celovečerním nebo televizním filmům. V roce 2003 dokončil studia na FAMU, v témže roce získal hlavní cenu Sazky v rámci Českého lva za nerealizované scénáře za **Amen Sam**, podle kterého natočil v roce 2007 Jiří Vejdělek film **Roming**. Ze spolupráce s Jiřím Vejdělkem vznikl v roce 2007 ještě film **Václav**, oceněný dvěma Českými lvy a několika mezinárodními cenami. V roce 2004 získal Marek Epstein ve stejné kategorii cenu za scénář **Rebarbora**, který byl v roce 2005 realizován rumunskou režisérkou Ruxandrou Zenide v rumunsko-švýcarské koprodukcí, a do distribuce uveden po názvem **Ryna**. Za scénář k televiznímu filmu **Brainstorm** získal cenu Elsa. Z posledních realizovaných scénářů jmenujme např. celovečerní filmy **Ve stínu**, **Signál** a **Pohádkář**, z televizní tvorby pak pohádku **Šťastný smolař** nebo seriál **Clona**.

REJSTŘÍK

CENY EVALDA SCHORMA

Mika Myllyaho – HARMONIE (Harmonia, 2009)
Okko Leo – HRÍŠTĚ
Duncan Macmillan – PLÍCE (Lungs, 2011)
Janek Lesák, Natálie Preslová – PLNÉ RUCE REVOLUCE
Florian Illies, Marie Nováková, Ivo Kristián Kubák – 1913
Šimon Peták – HNÍZDO

PŘELOŽENÉ ZAHRANIČNÍ HRY

Magne van den Berg – MOJE NENÁROČNÁ KOMEDIE PRO ČTYŘI OSOBY, HRSTKU ČÍŠNÍKŮ A STŮL, KTERÝ ZŮSTÁVÁ OBSAZENÝ (MIJN SLAPPE KOMEDIE VOOR VIER MENSEN, EEN HANDJEVOL PERSONEEL EN EEN TAFEL DIE NIET VRIJKOMT, 2013)
Maria Goos – OPONA! (DOEK!, 2010)
Ilja Leonard Pfeijffer – NÁVOD NA JEŠTĚ LEPŠÍ ŽIVOT (BLAUWDRIUK VOOR EEN NOG BETER LEVEN, 2014)
Eric de Vroedt – JAK JSEM SE I JÁ NAUČIL MILOVAT NEJNOVĚJŠÍ POLITICKÝ ZÁZRAK (MIGHTYSOCIETY1, 2004)
Eric de Vroedt – JAK JSEM HLEDAL ŠTĚSTÍ V GLOBÁLNÍM VĚKU (MIGHTYSOCIETY4)
Marc Becker – MEIER MÜLLEROVÁ SCHULZ ANEB UŽ NIKDY SÁM! (MEIER MÜLLER SCHULZ ODER NIE WIEDER EINSAM!, 2012)
Matthieu Delaporte,
Alexandre de la Patelliere – VEČEŘE NA ROZLOUČENOU (UN DINER D'ADIEU, 2014)
Georges Feydeau – CHAMPIGNOLEM PROTI SVÉ VŮLI (CHAMPIGNOL MALGRÉ LUI)
Eduardo Galán, Gabriel Olivares – UZÁVĚRKA (ÚLTIMA EDICIÓN, 2014)
Eduardo Galán, Pedro Gómez – KRÍVKA ŠTĚSTÍ ANEB KRIZE STŘEDNÍHO VĚKU (LA CURVA DE LA FELICIDAD O LA CRISIS DE LOS 40, 2004)
Cyril Gely – DIPLOMACIE (DIPLOMATIE, 2011)

John Godber – TO BYLA ALE NOC (On a Night Like This, 2000)
James Graham – PŘÍZNÁNÍ (The Man, 2010)
James Graham – POZOR, PADÁ DRUŽICE! (A History of falling things, 2009)
Mark Hayhurst – HITLERŮV ŽALOBCE (Taken at Midnight, 2014)
Roy Kift – KOMEDIE Z LÁGRU (Camp Comedy, 2003)
Gérard Lauzier – CHUŤOVKA (L'AMUSE – GUBULE)
Charles Leipart – KOUPÁNÍ V HOTELU RITZ (Swimming at the Ritz, 2015)
Brigitte Massiot – KAŽDÝ Z JINÉHO SVĚTA (NOUS NE SOMMES PAS DU MEME MONDE, 2011)
Alistair McDowall – POMONA (2014)
Jaime Salom – SEDESÁT MINUT BEZ TELEVIZE (UNA HORA SIN TELEVISION, 1987)
Ger Thijs – POLIBEK (De Kus, 2011)
Felicia Zeller – PRÁNÍ A ZÁZRAKY (WUNSCH UND WUNDER, 2014)

NEPŘELOŽENÉ ZAHRANIČNÍ HRY

Rebecca Gilman – LUNA GALE (2015)
Simon Longman – MILKED (2013)
Wolfram Lotz – MODE UND WIRKLICHKEIT (2014)
Gary Owen – VIOLENCE AND SON (2015)
Simon Stephens – HEISENBERG (2015)
Anne Washburn – 10 OUT OF 12 (2015)
Anne Washburn – MR. BURNS (2014)
Martin Algu – KONTAKT
Marin Algu – SÍRNÉ MAGNOLIE (Väavelmagnooliad, 2013)
Andrus Kivirähk – BLUE WAGON (Helesinine vagun, 2003)
Andres Noormets – DEN; TICHŮ A PLÁČ (Päev, 2007; Vaikus ja karjed, 2009)
kadrinoormets – go neo und romantix (2011)
Siim Nurklik – JEŠTĚ JSEM NAŽIVU? (Kas ma olen nüüd elus, 2009)
Mihkel Raud – CVIČENÁ OPICE (Järgmine voor, 2011)
Peeter Sauter – VE SKLEPĚ (Keldris, 2007)
Mihkel Seeder – VELMI ROZZLOBENÝ MLADÝ MUŽ (Väga vihane mees, 2010)

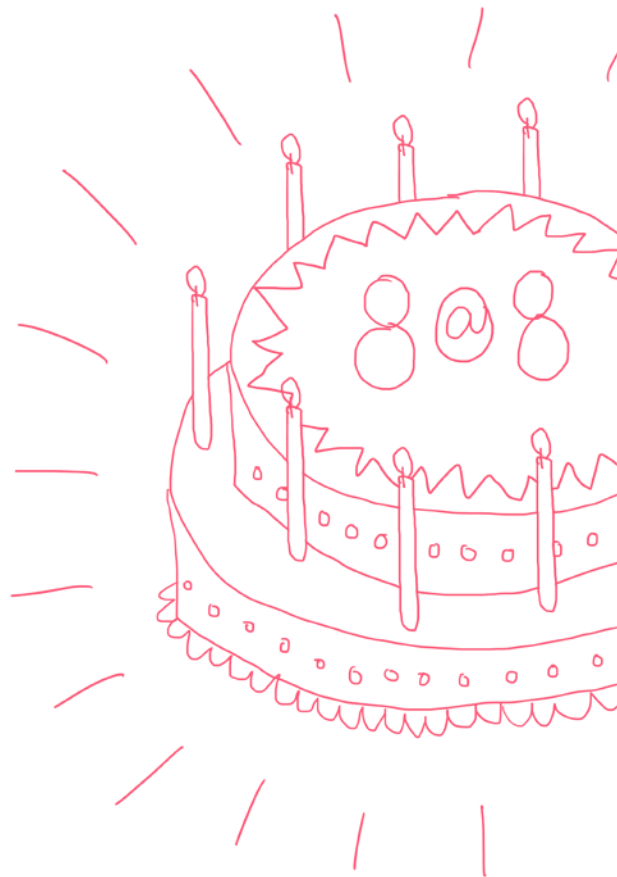
JUBILEJNÍ 10. ROČNÍK 8@8

CYKLUS SCÉNICKÝCH SKIC OSLAVÍ NA PODZIM JIŽ 10 LET SVÉ EXISTENCE

**Oslovili jsme autory s výzvou „Nedávejte nám dárek,
napište nám hru!“ A téma? Praha – My na ostrovech
a ostrovy v nás**

Původní hry vzniklé přímo pro projekt 8@8 z pera takových autorů jako Saara Turunen, Esteve Soler, Viliam Klimáček, Kateřina Rudčenková, Iveta Horváthová nebo Radmila Adamová uvedeme na podzim 2015!

Více informací již brzy na www.dilia.cz a www.divadlo-leti.cz
Projekt vznikl za podpory Správní rady DILIA a HI. města Prahy

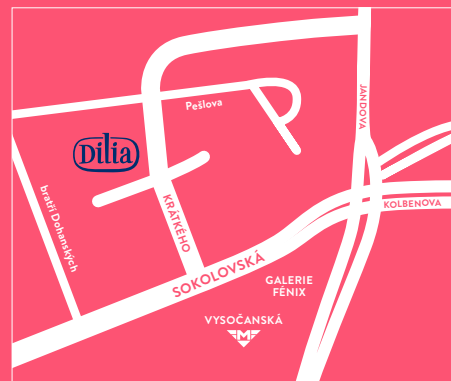

PRVNÍ: Červen 89, Praha. Pět měsíců před Sametovou revolucí.
VONDRA: Mě se to třeba líbí.
KŘÍŽAN: Každou chvíli někdo píše nějaké nasranej pamflet.
VONDRA: Ted' už lidi jsou nažhavený to podepsat.
KŘÍŽAN: Tyvole Sašo, ty se tady snažíš dělat revoluci z hospody. Ty si představuješ, že tady způsobilš, já nevím, druhý pražský jaro.
VONDRA: Ale nepředstavuju. Já chci jenom mít konečně vliv na osud svý země.
HAVEL: Já myslím, že má Saša pravdu. Má smysl se o to alespoň pokusit. Lhostejno jak to dopadne. Pár tisíc podpisů snad máme šanci získat, pokud to napíšeme dobře.
VONDRA: Jasně! A napíšeme tam všechno, všechno! Každěj se v tom najde.
HAVEL: Já myslím, že právě naopak. Mají-li to podepsat stovky lidí, formulace musí být lidový.
KŘÍŽAN: To by to musela podepsat Žagorka, abys těch podpisů měl tisíce.
VONDRA: To třeba není špatnej nápad.
HAVEL: A taky to musí být krátký, jinak by to nikoho nebavilo číst a ani by to nedočetl.
KŘÍŽAN: To ale kurevsky, kurevsky krátký.
HAVEL: Jak říká Jirka. Ani ne dva tisíce slov.
KŘÍŽAN: Několik vět. Krátkejch.
HAVEL: Jirko, mě se na tobě líbí, jak máš vždycky talent vystihnout smysl té které věci. Několik vět. Krátkejch.

(Janek Lesák, Natálie Preslová: Plné ruce revoluce)

**Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.**

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra). U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.